

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek:

Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie

Data przeprowadzenia wizytacji: **17-18 marca 2022**

Warszawa, 2022

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	4
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	4
1.2. Informacja o przebiegu oceny	4
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	5
3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA	7
4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	8
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	8
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	10
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	17
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	21
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	25
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	29
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	32
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	34
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	38
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	41
5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na	

kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)
 44

6. Załączniki: _____ 48

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia _____ 48

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego _ 49

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodnicząca dr hab. Violetta Wróblewska - członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Małgorzata Leyko – ekspert PKA
2. dr hab. Dorota Fox – ekspert PKA
3. mgr Andżelika Jabłońska-Macowicz – ekspert PKA ds. pracodawców
4. Ewa Staruch – ekspert PKA ds. studenckich
5. mgr Amadeusz Przepolewski – sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym w Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2021/2022. Wszczęcie postępowania nastąpiło w roku akademickim 2020/2021. Zgodnie z obowiązującą procedurą ocena została przeprowadzona zdalnie. Poprzednia wizytacja miała miejsce w dniach 25-26 listopada 2015 roku. Uchwałą nr 113/2016 z 7 kwietnia 2016 roku Prezydium PKA wydało dla kierunku ocenę pozytywną.

Wizytację poprzedzono zapoznaniem się zespołu oceniającego PKA z raportem samooceny przekazanym przez władze Uczelni. Zespół odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia kwestii w nim przedstawionych, spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni oraz szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Zespół oceniający Polskiej Komisji Akredytacyjnej odbył wszystkie przewidziane w harmonogramie spotkania, przeprowadził hospitację zajęć dydaktycznych, jak też dokonał oceny wybranych prac dyplomowych i etapowych. Podczas wizytacji odbyła się zdalna wizytacja bazy dydaktycznej w formie tzw. wirtualnego spaceru. Podczas spotkania podsumowującego zespół oceniający przekazał Władzom Uczelni informacje dotyczące dalszych etapów postępowania oceniającego.

Podstawa prawna oceny została określona w załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o kulturze i religii	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	6 semestrów, 180 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	75 h / 3 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	95	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1930	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	167	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	91	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	54	

Nazwa kierunku studiów	kulturoznawstwo	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia II stopnia	
Profil studiów	ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	stacjonarne	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek	nauki o kulturze i religii	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	4 semestry, 120 ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program studiów na tych studiach przewiduje praktyki)	-	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	komunikacja wizualna i projektowanie graficzne	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	74	
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	1 144	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	100	
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	62	
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	73	

3. Propozycja oceny stopnia spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej określona przez zespół oceniający PKA

Szczegółowe kryterium oceny programowej	Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium określona przez zespół oceniający PKA kryterium spełnione/ kryterium spełnione częściowo/ kryterium niespełnione
Kryterium 1. konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 2. realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	kryterium spełnione
Kryterium 3. przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	kryterium spełnione
Kryterium 4. kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	kryterium spełnione
Kryterium 5. infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	kryterium spełnione
Kryterium 6. współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 7. warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	kryterium spełnione
Kryterium 8. wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	kryterium spełnione
Kryterium 9. publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	kryterium spełnione
Kryterium 10. polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	kryterium spełnione

4. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja kształcenia na kierunku kulturoznawstwo, studia I i II stopnia jest ściśle wpisana w misję i strategię Uczelni technicznej, jaką jest AGH. W środowisku akademickim, w którym dominują nauki ścisłe, coraz więcej miejsca poświęca się naukom humanistycznym i społecznym, zgodnie z mottem Wydziału Humanistycznego, które głosi, że „za każdą technologią stoi człowiek”. Program studiów na kierunku kulturoznawstwo łączy zatem szerokie ogólnoakademickie kształcenie teoretyczne z rozwijaniem u studentek i studentów umiejętności praktycznych oczekiwanych na współczesnym rynku pracy. Jest to widoczne w przenikaniu się wiedzy kulturoznawczej i znajomości wizualnego aspektu nowych mediów i technologii informatycznych. Monitorowanie potrzeb w branży instytucji o profilu wizualno-medialnym jest ważnym aspektem polityki jakości, co pozwala na systematyczną weryfikację programu studiów.

Kierunek został w pełni przyporządkowany do dyscypliny *nauki o kulturze i religii*. Jest to reakcja na zalecenia po ocenie programowej PKA z 2016. Koncepcja i cele kształcenia są powiązane z działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Powiększenie kadry i rozbudowa jednostek Wydziału Humanistycznego, których pracownicy deklarują przynależność do dyscypliny *nauki o kulturze i religii*, sprawiły, że dorobek naukowy w tej dyscyplinie jest obszerny i różnorodny, obejmując takie subdyscypliny, jak np. badania nowych mediów, teatrologia, filmoznawstwo, antropologia kultury, performatyka, etnografia. Ścisły związek kształcenia studentek i studentów oraz prowadzenie badań naukowych jest realizacją jednego z punktów misji Uczelni, który dotyczy wykonywania zadań z zakresu wiedzy wkomponowanych w trójkąt: kształcenie – badania naukowe – innowacje. Cechą wyróżniającą studia na kierunku kulturoznawstwo jest łączenie możliwości badawczych i edukacyjnych w realiach stechnicyzowanego i zmediatyzowanego współczesnego świata, w którym przekaz kulturowy dokonuje się głównie w formie cyfrowej.

Wypracowując koncepcję i cele kształcenia, Uczelnia wzięła pod uwagę potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, a zwłaszcza aktualne oczekiwania rynku pracy, dostosowując do nich zawodowe przygotowanie absolwentów. Kierunek stwarza szeroką ofertę zajęć warsztatowych prowadzonych przez przedstawicieli instytucji kultury i firm komercyjnych, co sprzyja kształceniu u studentów umiejętności praktycznych oczekiwanych na rynku pracy. Na studiach I stopnia realizowany jest projekt „Dostosowanie oferty kształcenia do aktualnych potrzeb społeczno-gospodarczych - wprowadzenie nowych lub modyfikacja istniejących programów kształcenia” w ramach POWER 3.5, co jest ważnym i wymiernym działaniem na rzecz przyszłości zawodowej absolwentów.

Efekty uczenia się dla zajęć i grup zajęć na studiach I i II stopnia są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz ogólnoakademickim profilem kierunku kulturoznawstwo. Efekty uczenia się uwzględniają wiedzę, umiejętności i kompetencje w zakresie dyscypliny nauki o kulturze i religii, zwłaszcza w sferze analizy zjawisk i procesów kulturowych. Absolwent studiów I stopnia jest przygotowywany do podjęcia pracy zawodowej, wymagającej syntezy wiedzy kulturoznawczej

i umiejętności w zakresie posługiwania się nowoczesnymi technologiami informatycznymi, medialnymi i audiowizualnymi, natomiast absolwent studiów II stopnia jest przygotowywany do aktywnego i odpowiedzialnego udziału w życiu społeczno-kulturowym i ekonomicznym oraz gospodarczym kraju, zdobywa umiejętności niezbędne do prowadzenia prac badawczych, samodzielnej analizy otaczającej rzeczywistości i interpretacji uzyskiwanych wyników badań oraz umiejętności analitycznego myślenia, krytycznego podchodzenia do analizy procesów kulturowych i zachodzących w nich zmian.

Efekty uczenia się zostały zdefiniowane prawidłowo, dla I stopnia studiów odniesiono się do 6. poziomu PRK, zaś dla studiów II stopnia do 7. Poziomu PRK. Znajduje to potwierdzenie w pogłębionych efektach uczenia się na studiach II stopnia w stosunku do studiów I stopnia. Efekty uczenia się są zgodne z aktualnym stanem wiedzy w dyscyplinie nauki o kulturze i religii oraz z działalnością naukową wykładowców. Na studiach I stopnia w zakresie wiedzy uwzględniono np. odniesienie do znajomości terminologii kulturoznawczej, znajomości metod analizy i interpretacji zjawisk kulturowych, rozumienia istoty społeczeństwa informatycznego, znajomości technologii informatycznych i audiowizualnych, a także zdobycia podstawowej aktualnej wiedzy oraz umiejętności wskazania najważniejszych oraz najnowszych osiągnięć badawczych, interpretacyjnych i metodologicznych w *kulturoznawstwie* jako dyscyplinie naukowej. Na II stopniu w zakresie wiedzy położono nacisk na gruntowną znajomość terminów stosowanych w medioznawstwie i nauk o komunikowaniu oraz gruntowną znajomość technologii informatycznych i audiowizualnych. Tak sformułowane efekty są zgodne z badaniami podejmowanymi przez wykładowców na kierunku kulturoznawstwo, którzy specjalizują się np. w zakresie nowych mediów, współczesnej kulturze audiowizualnej, przemianach w ramach społeczeństwa informatycznego.

W kierunkowych efektach uczenia się uwzględniono zdobycie przez studentów umiejętności uczestniczenia w badaniach (I stopień) i prowadzenia badań (II stopień). Na studiach I stopnia jest to związane ze znajomością podstawowych metod interpretacji tekstu filozoficznego, dzieła literackiego, dzieła sztuk plastycznych, sztuki filmowej, muzycznej, teatralnej oraz umiejętnością samodzielnego zdobywania wiedzy i rozwijania umiejętności badawczych, kierując się wskazówkami opiekuna naukowego, oraz samodzielnego planowania i realizacji własnego uczenia się przez całe życie i zachęcania innych do zdobywania wiedzy i rozwijania umiejętności badawczych, a także samodzielnego podejmowania i inicjowania działań badawczych na poziomie podstawowym. Na studiach II stopnia prowadzenia badań dotyczą następujące efekty uczenia się: dobiera strategie argumentacyjne, konstruuje na poziomie zaawansowanym krytyczne argumenty, formułuje odpowiedzi na krytykę i potrafi komunikować się na tematy specjalistyczne z różnymi grupami odbiorców; rekonstruuje i konstruuje różnego rodzaju argumentacje, odwołując się do złożonych przesłanek normatywnych danego stanowiska lub do założeń światopoglądowych bądź do tradycji kulturowych; formułuje na poziomie zaawansowanym w mowie i na piśmie problemy badawcze, stawia i testuje tezy oraz artykułuje własne poglądy w kwestiach społecznych, kulturowych i światopoglądowych. W zakresie kompetencji społecznych w odniesieniu do badań absolwent studiów I stopnia jest otwarty na nowe idee i jest gotów do dyskusji nad nimi i wykazuje się przedsiębiorczym myśleniem i działaniem oraz rozumie problematykę etyczną związaną z pracą naukową i zawodową, przestrzega i rozwija jej zasady i nakłania innych do działania na rzecz przestrzegania tych zasad. Natomiast na studiach II stopnia absolwent powinien rozumieć w sposób pogłębiony problematykę etyczną związaną z pracą naukową i zawodową, przestrzegać i rozwijać jej zasady oraz nakłaniać innych do działania na rzecz przestrzegania tych zasad.

W kierunkowych efektach uczenia się uwzględniono także kształcenie w zakresie znajomości języka obcego, na studiach I stopnia określa się wymóg znajomości języka obcego na poziomie B2, natomiast na studiach II stopnia na poziomie B2+.

Efekty uczenia się dla kierunku kulturoznawstwo zostały sformułowane w sposób jasny i zrozumiały, co pozwala na stworzenie systemu ich weryfikacji i ewaluacji stopnia ich osiągnięcia przez studentki i studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią Uczelni, mieszczą się w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*, do której kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w Uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną, do której jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe na kierunku kulturoznawstwo, studia I i II stopnia, są zgodne z efektami uczenia się oraz aktualnym stanem wiedzy i metodyką w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do której przyporządkowany jest kierunek, a także z zakresem działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie. Treści programowe uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie, do której jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie. Program studiów uwzględnia specyfikę dyscypliny nauki o kulturze i religii i od pierwszego roku – w ramach różnych kursów – są wprowadzane treści metodologiczne. Na obu stopniach

prowadzone są zajęcia traktujące o podstawowych metodach badań kulturoznawczych. Dzięki temu założeniu programowemu pole poznawcze i badawcze studentów jest szerokie, o czym świadczą również tematy podejmowanych prac licencjackich i magisterskich, które obejmują wszystkie istotne dyscypliny tworzące kognitywne spektrum nauk o kulturze. Zatem treści programowe są kompleksowe i specyficzne dla zajęć tworzących program studiów i zapewniają osiągnięcie przez studentki i studentów osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Harmonogram realizacji programu studiów umożliwia studentkom i studentom kierunku kulturoznawstwo osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się. Nakład pracy konieczny do osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć lub grup zajęć został poprawnie oszacowany. W sylabusach zajęć (grup zajęć) z ogólnej liczby godzin wyodrębniono godziny przypadające na zajęcia w bezpośrednim kontakcie wykładowca – student, nakład pracy własnej studenta oraz przygotowanie do egzaminu/zaliczenia. Na przykład na studiach II stopnia wykład *obcość – inność – tożsamość we współczesnych tekstach kultury* przy ogólnym nakładzie pracy studenta wynoszącym 54 godz. na zajęcia w bezpośrednim kontakcie przypada 30 godz., zaś pozostałe godziny to przygotowanie do zajęć (6 godz.), dodatkowe konsultacje (2 godz.), praca samodzielna (6 godz.), przygotowanie projektu, pracy pisemnej (10 godz.), a studentki i studenci otrzymują 2 ECTS. Natomiast na studiach I stopnia na *podstawy filozofii* składa się 30 godz. wykładu i 30 godz. ćwiczeń, ogólny nakład pracy studenta wynosi 128 godz. i obejmuje godziny kontaktowe (60), przygotowanie do zajęć (42), pracę samodzielną (19), egzamin (2), konsultacje (5), za co uczestnicy zajęć otrzymują 5 ECTS. Przedstawiony w ten sposób nakład pracy studenta i jego ewaluacja w ECTS pozwalają stwierdzić, że taka organizacja zajęć umożliwia studentom osiągnięcie efektów przedmiotowych. Równie szczegółowo został oszacowany nakład pracy studenta we wszystkich zajęciach, co pozwala uznać, że harmonogram realizacji programu studiów sprzyja osiągnięciu przez studentki/studentów wszystkich efektów uczenia się przypisanych do kierunku.

Harmonogram realizacji programu studiów zakłada, że w ciągu semestru studenci zdobywają 30 ECTS, a w ciągu roku 60 ECTS. Pozwala to na równomierne obciążenie studentek i studentów nakładem pracy w toku całych studiów.

Liczba godzin zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów jest zgodna z wymaganiami na studiach I stopnia wynosi 2005 godz. (167 ECTS), zaś na studiach II stopnia 1144 godz. (100 ECTS), co pozwala na osiągnięcie przez osoby studiujące wszystkich zakładanych dla kierunku efektów uczenia się. Wartości te na obu stopniach kształcenia oszacowano poprawnie.

W programie studiów dla kierunku kulturoznawstwo, studia I i II stopnia, uwzględniono prawidłową sekwencję zajęć i grup zajęć, które zakładają stopniowe podnoszenie poziomu wiedzy specjalistycznej i umiejętności. Na studiach I stopnia przewidziane zostały moduły podstawowy, ogólny i kierunkowy, aby studenci łączyli wiedzę z zakresu kanonu nauk o kulturze i religii z poznawaniem nowych trendów związanych z rewolucją technologiczną w rozwoju kultury, performatywną rolą obrazu, humanistyką cyfrową i rozwojem technologii komunikacyjno-informacyjnych. Właściwie dobrano także formę zajęć w odniesieniu do prezentowanej w formie podawczej wiedzy oraz w formach aktywizujących osoby studiujące w przypadku zajęć kształtujących umiejętności. Zajęcia prowadzone są w formie wykładów i form aktywizujących uczestników zajęć. Proporcje liczby godzin przypisanych poszczególnym formom zajęć kształtują się następująco: godziny wykładowe stanowią 56%, ćwiczenia audytoryjne 16%,

konwersatoria 7%, zajęcia seminaryjne 3%. Pozostałe formy zajęć to: ćwiczenia laboratoryjne 1%, zajęcia warsztatowe 1%, ćwiczenia projektowe 3%, zajęcia terenowe 1%, lektoraty 7%.

Na studiach II stopnia na program studiów składa się blok zajęć kanonicznych pogłębiających wiedzę studentów z zakresu współczesnych teorii kulturoznawczych, dyscyplin opisujących i interpretujących tradycyjne i nowoczesne formy kultury, klasyczną i postmodernistyczną problematykę estetyczną, blok metodologiczny prezentujący pogłębioną wiedzę metodologiczną, w tym ogólną metodologię nauk, stanowiska metodologiczne preferowane we współczesnych naukach o kulturze i religii (dyskursywne i semiotyczne metody analizy kultury, badania nad pamięcią kulturową, metody badawcze nowej etnografii, fenomenologię, semiologio-ikonologię, strukturalizm i poststrukturalizm, hermeneutykę i teorię rozumienia w badaniach kulturoznawczych) oraz blok artystyczno-technologiczny realizowany głównie w formie zajęć praktycznych (ćwiczeń projektowych, laboratoryjnych, warsztatów). Na II stopniu studiów przeważają formy zajęć kształtujące umiejętności praktyczne: zajęcia warsztatowe stanowią 3%, ćwiczenia laboratoryjne 13%, ćwiczenia projektowe 18%, zajęcia praktyczne 3%, lektoraty 3%. Pozostałe formy zajęć to: wykłady 35%, ćwiczenia audytorne 9%, konwersatoria 9%, zajęcia seminaryjne 7%. Przedstawione proporcje poszczególnych form zajęć na obu stopniach kształcenia na kierunku kulturoznawstwo pozwalają studentkom i studentom na osiągnięcie zakładanych efektów uczenia się.

Na kierunku kulturoznawstwo, studia I i II stopnia, zapewniono studentkom i studentom możliwość wyboru zajęć w wymiarze nie mniejszym niż 30% liczby punktów ECTS, co jest zgodne z wymaganiami. Na studiach I stopnia jest to 55 ECTS (330 – 390 godz.), na studiach II stopnia – 62 ECTS (195 – 225 godz.). Uczelnia oferuje studentkom i studentom różne możliwości wyboru zajęć. Studentki i studenci mogą wybierać zajęcia z oferty Wydziału Humanistycznego lub z oferty Uczelnianej Bazy Przedmiotów Obieralnych w języku polskim lub angielskim (na studiach I stopnia w semestrze 5. i 6.), przy czym wymóg 4 ECTS za zajęcia w języku angielskim, natomiast w przypadku, gdy osoby studiujące nie wybiorą takich zajęć, muszą zaliczyć dwa w języku polskim po 2 ECTS. Ponadto wyborowi podlegają praktyki zawodowe odbywane w różnych instytucjach, seminarium licencjackie i projekt dyplomowy (praca dyplomowa). Na studiach II stopnia wyborowi podlegają zajęcia fakultatywne w języku polskim lub angielskim, blok specjalnościowy, proseminarium i seminarium magisterskie oraz praca dyplomowa. Przedstawione proporcje zajęć obowiązkowych do zajęć podlegających wyborowi osób studiujących sprawia, że mają one możliwość elastycznego kształtowania własnej ścieżki kształcenia.

Zajęcia i grupy zajęć przewidziane w programie studiów są ściśle powiązane z działalnością naukową nauczycieli akademickich. To powiązanie znajduje potwierdzenie w sylabusach przedmiotów, w których osoba prowadząca zajęcia zamieszcza wykaz swoich publikacji dotyczących problematyki podejmowanej podczas zajęć. Na przykład wykładowczyni prowadząca na I stopniu zajęcia *idee kulturowe Zachodu* potwierdza swoje kompetencje 5 publikacjami z tego zakresu (4 artykuły + książka „Człowiek w świecie maszyn”, 2020); wykładowca prowadzący zajęcia *światotwórstwo w grach komputerowych* przedstawia 3 artykuły dotyczące światotwórstwa w fantastyce, immersji jako nowej poetyki odbioru oraz dyskursów gier wideo. Na II stopniu kształcenia przykładem jest *metodologia badań kulturoznawczych* – wykładowczyni podaje szereg publikacji z tego obszaru, m.in. dotyczące takich zagadnień jak *Oral history i badania nad historią muzyki popularnej, Wolność i wierność. O roli „zwrotów” w humanistyce i naukach społecznych, Koncepcja kultury i studiów kulturoznawczych*

Stanisława Pietraszki. Zasada przedstawiania swoich kompetencji przez nauczycieli akademickich poprzez podawanie wykazu własnych publikacji jest realizowana we wszystkich sylabusach zajęć prowadzonych na kierunku kulturoznawstwo i najlepiej świadczy o ścisłej zależności między dydaktyką a badaniami w dyscyplinie nauki o kulturze i religii prowadzonymi w Uczelni. Powiązanie zajęć z działalnością naukową w dyscyplinie nauki o kulturze i religii na obu stopniach kształcenia przekracza wymagane 50 % ECTS.

Kształcenie w zakresie znajomości języka obcego prowadzone jest na kierunku kulturoznawstwo w różnorodny sposób. Przede wszystkim są to lektoraty języka obcego obejmujące na I stopniu 135 godz. i doprowadzające studentów i studentki do poziomu B2, natomiast na II stopniu jest to 30 godz. z zakładanym poziomem znajomości języka B2+. Ponadto studenci w ramach zajęć do wyboru na I stopniu mogą, na II stopniu są zobowiązani do wyboru zajęć fakultatywnych w języku angielskim prowadzonych przez pracowników AGH lub gości zagranicznych wizytujących Uczelnię.

W okresie pandemii zajęcia na kierunku kulturoznawstwo prowadzone były najpierw zdalnie, później w trybie hybrydowym. W semestrze letnim 2021/2022 zajęcia prowadzone są w trybie hybrydowym, ale na studiach I stopnia (początek cyklu 2019/2020) łączna liczba ECTS przypisana do zajęć zdalnych nie przekroczyła 50% ogólnej liczby ECTS, a na studiach II stopnia (początek cyklu 202/2021) nie przekroczyła 75% ogólnej liczby ECTS wymaganej do ukończenia studiów.

Metody kształcenia stosowane na kierunku kulturoznawstwo są zróżnicowane, dostosowane do specyfiki kierunku i służą osiągnięciu przez studentki i studentów wszystkich efektów uczenia się zakładanych dla kierunku. Metody i techniki kształcenia, które wykorzystywane są w toku zajęć, dopasowane są do form kształcenia w poszczególnych modułach. Przekazywaniu wiedzy służą przede wszystkim formy podawcze (wykład, prezentacja), umiejętności kształtowane są poprzez dyskusje, projekty, ćwiczenia laboratoryjne, warsztaty, prace grupowe, natomiast kompetencje budowane są przez case study, pracę zespołową, dyskusję. Metody te dostosowane są do specyfiki poszczególnych zajęć, np. zajęcia kierunkowe na I stopniu *komunikacja kulturowa* prowadzone są w formie wykładu i ćwiczeń audytoryjnych poszerzających i uszczegóławiających wiedzę prezentowaną podczas wykładu, czemu służy dyskusja, prezentacja multimedialna, projekt i praca w grupie, rozwijające jednocześnie umiejętności studentów i kształtujące kompetencje społeczne. Natomiast na II stopniu kształcenia w ramach zajęć *metodologie badań kulturoznawczych* prowadzonych w formie wykładu i ćwiczeń laboratoryjnych studentki i studenci dzięki stosowanym metodom dydaktycznym takim, jak prezentacja multimedialna, dyskusja, wykonanie projektu, praca w grupie, rozumieją specyfikę kulturoznawstwa w perspektywie historycznej i na tle innych nauk, potrafią wybrać i zastosować odpowiednią metodę do zbadania sformułowanego problemu badawczego, umieją także samodzielnie opracować, zrealizować i ocenić projekt badawczy. To zróżnicowanie metod i technik kształcenia sprzyja osiągnięciu przez studentów wszystkich zakładanych efektów uczenia się.

W doborze metod kształcenia wykładowcy uwzględniają najnowsze osiągnięcia dydaktyki akademickiej, takie jak design thinking, wzajemne ocenianie (peer assesment), burza mózgów, mind mapping, e-learning, pytania sokratejskie, metaplan, Kahoot, kula śnieżna, grywalizacja. W zakresie metod kształcenia wykorzystywany jest także potencjał metod i technik kształcenia na odległość. W przypadku zajęć obsługa edytorów graficznych są to: Adobe InDesign, Adobe Photoshop, After Effects, Miro, w ramach zajęć kultura i innowacja - Padlet, Miro, Notion, Retrotool, YouTube, podczas

zajęć społeczno-kulturowy potencjał VR - Moodle, Discord, Mozilla Hubs, Unity. Stosowane metody i techniki stymulują studentów do samodzielności i pełnienia aktywnej roli w procesie uczenia się.

Metody kształcenia na kierunku kulturoznawstwo umożliwiają przygotowanie studentek i studentów do prowadzenia badań (na I stopniu) i do udziału w nich (na II stopniu). Na kulturoznawstwie I stopnia zajęcia o łącznej wartości 91 ECTS przygotowują osoby studiujące do podejmowania badań. Na II stopniu kształcenia do udziału w badaniach przygotowują zajęcia o łącznej wartości 62 ECTS. Na studiach I stopnia są to takie zajęcia jak: *idee kultury Zachodu, historia kultury i cywilizacji, historia kultury polskiej na tle europejskim* (łącznie 26 zajęć), zaś na studiach II stopnia, np. *współczesne koncepcje antropologii kultury, estetyka, antropologia obrazu i widowisk* (łącznie 21 zajęć). Zajęcia te przygotowują studentów do stosowania właściwych metod i narzędzi w badaniach, w tym także zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Metody kształcenia stosowane w zakresie nauczania języka obcego pozwalają studentom na uzyskanie kompetencji w zakresie opanowania języka obcego na poziomie B2 na I stopniu kształcenia i na poziomie B2+ na II stopniu. Na studiach I stopnia w ramach lektoratu studentki i studenci doskonalą znajomość języka obcego poprzez ćwiczenia gramatyczne, ćwiczenia translatoryczne, ćwiczenia z rozumienia tekstu pisanego i mówionego. Na studiach II stopnia nauka języka polega przede wszystkim na poznawaniu terminologii właściwej dla kierunku studiów na podstawie fachowych tekstów w języku obcym. Oprócz obowiązkowych lektoratów w wymiarze odpowiednio 135 godz. i 30 godz. studentki i studenci mogą doskonalić znajomość języka angielskiego na zajęciach fakultatywnych. Rozwojowi kompetencji językowych służy także literatura obcojęzyczna zalecana w sylabusach zajęć obligatoryjnych, a dostępna m.in. w bazach Science Direct, Scopus, Web of Science.

Metody kształcenia są dostosowane do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. W przypadku zajęć kształtujących umiejętności praktyczne, metody kształcenia na odległość wykorzystywane były jedynie jako środki pomocnicze.

Na kierunku kulturoznawstwo studenci I stopnia zobowiązani są do realizacji obowiązkowych praktyk na II roku studiów. Podczas praktyk realizowane są następujące treści mające na celu wykorzystanie wiedzy i kompetencji kulturoznawczych w zakresie organizacji i promocji wydarzeń kulturalnych, projektowania graficznego, a także wszelkich działań medialnych wykorzystujących umiejętności z zakresu technik audiowizualnych. Ważną częścią jest także praktykowanie wiedzy i poszerzania kompetencji w zakresie prowadzenia badań naukowych w sferze kultury. Założone efekty uczenia się dla praktyk są wskazane w sylabusie praktyk i są zgodne z zakładanymi efektami uczenia się przypisanymi do kierunku.

Praktyki studenckie realizowane są w instytucjach, z którymi WH ma zawarte umowy. Ich lista znajduje się na stronie internetowej Wydziału. Możliwa jest także realizacja praktyk zawodowych w instytucjach, które wybierają niezależnie od Wydziału studenci. W tym przypadku niezbędna jest wcześniejsza konsultacja z opiekunem praktyk.

Na kierunku obowiązuje system weryfikacji efektów uczenia się uzyskanych w wyniku odbycia praktyki zawodowej. Zgodnie z założeniami w/w systemu opiekę nad praktykami sprawuje wydziałowy opiekun

praktyk kulturoznawczych. Podpisany jest dla każdego studenta realizującego praktyki dokument porozumienia o prowadzeniu nieodpłatnej praktyki studenckiej w konkretnej instytucji. Jest to istotne z punktu widzenia monitorowania wymiaru, a także zgodności i charakteru działalności miejsca z wymaganym przez kierunek. Stanowi to także ułatwienie realizacji i weryfikacji założonych efektów uczenia się. Student zgodnie z procedurą wydziałową zobligowany jest do wypełnienia formularza praktyk, który następnie potwierdza zakładowy opiekun praktyk. Ponadto jest on zobligowany do prowadzenia dzienniczka praktyk, co pozwala na bieżąco skutecznie sprawdzać i oceniać stopień osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów - praktykantów.

W ostatnich 2 latach studenci odbywali praktyki w dziewiętnastu podmiotach. Każdy prowadzi działalność, która odpowiada profilowi kształcenia prowadzonemu na kierunku. Są wśród nich zarówno prywatne, jak i publiczne firmy oraz instytucje. Najczęściej wybieranym miejscem praktyk były instytucje partnerskie współpracujące z WH. Możemy wśród nich wymienić następujące podmioty: wydawnictwa, muzea, galerie, teatry, kina, ośrodki animacji kultury, komitety organizacyjne festiwali, domy kultury, biblioteki. Istotnym miejscem praktyk były także instytucje administracji publicznej i organizacje pozarządowe. Ponadto praktyki realizowano także w prywatnych przedsiębiorstwach takich jak: agencje reklamy i PR, agencje badania opinii publicznej i rynku, agencje konsultingowe. Studenci wielokrotnie realizowali również praktyki zawodowe w instytucjach związanych z mediami, w tym w telewizji, rozgłośniach radiowych, redakcjach gazet lub pismach literackich.

Wśród instytucji wskazanych do odbywania praktyk pojawiali się partnerzy Wydziału Humanistycznego, w tym: Międzynarodowe Centrum Kultury, MOCAK, Fabryka O. Schindlera, Teatr Groteska, Biuro Międzynarodowego Festiwalu Filmowego Etiuda&Anima, Krakowskie Biuro Festiwalowe, Muzeum Narodowe.

Zasady odbywania praktyk studenckich dopuszczają także możliwość zaliczenia praktyki zawodowej w innym trybie, tj. na podstawie dokumentów poświadczających wykonanie praktyk w innej formie. Inny tryb zakłada wykonywanie pracy przez studenta w ramach umowy cywilno-prawnej lub na podstawie pisemnego zaświadczenia potwierdzającego wykonywanie pracy w ramach wolontariatu o charakterze zgodnym z kształceniem kierunkowym. Ważne jest jednak wskazanie dla opiekuna praktyk dokumentów potwierdzających wymiar praktyki zawodowej i jej zgodność z kierunkiem studiów. Na podstawie dokumentów opiekun praktyk ma obowiązek zweryfikowania liczby godzin oraz charakteru wykonanych prac, a tym samym osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się. Zajęcia w trakcie trwania semestru przewidują 14 – 15 spotkań w trybie tygodniowym przy obciążeniu, które nie przekracza 30 godzin w ciągu tygodnia. Okres przygotowania do sesji egzaminacyjnej trwa około dwóch tygodni, zaś sesja egzaminacyjna i sesja poprawkowa trwa tydzień. Pozwala to na efektywny udział w zajęciach i odpowiednie wykorzystanie czasu na przygotowanie się do sesji egzaminacyjnej, zaś czas przeznaczony na sprawdzanie i ewaluację osiągniętych efektów uczenia się pozwala na weryfikację wszystkich efektów uczenia się oraz dostarczenie studentom informacji zwrotnej o uzyskanych efektach.

W rozplanowaniu zajęć rekomendowana jest weryfikacja przerw między poszczególnymi zajęciami, gdyż czasami wynosi ona zaledwie 10 minut, a czasami powoduje kilkugodzinne przerwy między kolejnymi zajęciami, co nie sprzyja higienie pracy i wywołuje nadmierne zmęczenie studentek i studentów, dezorganizując ich plan pracy w ciągu dnia.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o kulturze i religii, do której jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej Uczelni w tej dyscyplinie nauki o kulturze i religii. Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Warunki rekrutacji na studia, kryteria kwalifikacji i procedury rekrutacyjne są przejrzyste i selektywne oraz umożliwiają dobór kandydatów posiadających wstępną wiedzę i umiejętności na poziomie niezbędnym do osiągnięcia efektów uczenia się. Przyjęcie na studia I stopnia następuje w drodze konkursu świadectw z uwzględnieniem ocen maturalnych - z matematyki i drugiego wybranego przez kandydata przedmiotu. Oceny z matematyki, brane pod uwagę w procesie rekrutacji, mają zagwarantować właściwy stopień przygotowania kandydatów do pracy z nowymi technologiami, gdyż specyfika ocenianego kulturoznawstwa polega na łączeniu wiedzy humanistycznej z jej wykorzystaniem w obszarze nowych technologii. W związku z tym, że na etapie rekrutacji zadbano o właściwy poziom kandydatów, jeśli chodzi o przygotowanie z zakresu nauk ścisłych, rekomenduje się zapewnienie również dobrego poziomu kandydatów z zakresu nauk humanistycznych, wprowadzając jako drugie kryterium ocenę z wybranego przedmiotu właśnie z tego obszaru. W obecnej sytuacji, kiedy kandydat może otrzymać wysokie noty za dwa przedmioty z nauk ścisłych, na etapie rekrutacji nie gwarantuje się właściwego doboru kandydatów pod kątem przygotowania humanistycznego. Z kolei przyjęcie na studia II stopnia odbywa się na podstawie dyplomu poświadczającego ukończenie studiów I stopnia oraz rozmowy kwalifikacyjnej, która ma na celu sprawdzenie kompetencji osób legitymujących się dyplomem spoza nauk humanistycznych, weryfikację wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych właściwych dla studiów I stopnia, niezbędnych do podjęcia kulturoznawczych studiów II stopnia. Tym samym kryteria należy uznać za bezstronne i zapewniające równe szanse w podjęciu studiów na danym kierunku, jak też gwarantujące właściwy poziom merytoryczny kandydatów. Kryteria nie uwzględniają informacji o oczekiwanych kompetencjach cyfrowych kandydatów, wymaganiach sprzętowych związanych z kształceniem z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz o wsparciu Uczelni w zapewnieniu dostępu do tego sprzętu, więc rekomenduje się wprowadzić tego typu informację w opis zasad rekrutacyjnych.

Na uczelni określono prawidłowo warunki i procedury potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów, które zapewniałyby możliwość identyfikacji efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz ocenę ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektem uczenia się określonym w programie studiów. Zasady określa stosowna uchwała Senatu AGH. Procedura do tej pory nie była uruchomiona ze względu na brak zainteresowania ze strony potencjalnych kandydatów.

Na uczelni określono także warunki i procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej. Wszelkie zasady w tym zakresie określa regulamin studiów AGH. Zgodnie z przyjętymi w Jednostce procedurami dotychczasowy przebieg studiów może zostać uznany jedynie wtedy, gdy treści programowe zajęć i ich efekty uczenia się są zgodne z programem oraz efektami uczenia się przewidzianymi w programach realizowanych na AGH. Wniosek rozpatruje dziekan, dokonując oceny zgodności formalnej i zgodności merytorycznej treści oraz efektów uczenia się zajęć zaliczonych przez studenta z przedmiotem programu studiów. Zasady uznawalności w wypadku studiów zagranicznych precyzuje regulamin studiów i praktyk w ramach programu Erasmus+. Nad przebiegiem procesu w tym wypadku czuwa koordynator programu Erasmus+. Tym samym przyjęte w Uczelni zasady zapewniają możliwość identyfikacji efektów uczenia się oraz

oceny ich adekwatności w zakresie odpowiadającym efektom uczenia się określonym w programie studiów.

W Uczelni określono zasady i procedury dyplomowania - są trafne, specyficzne i zapewniają potwierdzenie osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na zakończenie studiów. Zasady są określone w regulaminie studiów AGH, jak też w szczegółowych zasadach dotyczących przebiegu seminarium dyplomowego, składania prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego na kierunku kulturoznawstwo.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się, w tym metody stosowane w procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, umożliwiają równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji oceniania efektów uczenia się, w tym możliwość adaptowania metod i organizacji sprawdzania efektów uczenia się do potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Egzaminy przewidziano jako weryfikację wiedzy zdobytej podczas zajęć prowadzonych przede wszystkim w formie wykładów, natomiast zajęcia aktywizujące studentów kończą się zaliczeniem. Wśród form weryfikacji znajdują się: egzamin pisemny (test jednokrotnego wyboru, test z pytaniami otwartymi, praca pisemna), egzamin ustny, kolokwium. Zdobycie umiejętności weryfikowane jest za pomocą: prac pisemnych, referatów, prezentacji (w tym multimedialnych), projektów indywidualnych i zespołowych. Szczegółowe formy zaliczenia określono w sylabusach. Przewidziane formy weryfikacji pozwalają na ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Dla osób z niepełnosprawnościami - zgodnie z regulaminem studiów - w razie potrzeby przewidziano indywidualną organizację studiów, w tym weryfikację efektów uczenia się. Podobne rozwiązania zaproponowano dla studentów szczególnie zdolnych. Osiągnięcie kompetencji społecznych weryfikowane jest z wykorzystaniem takich metod i narzędzi jak: pomiar aktywności na zajęciach, projekty, praca w grupach i wzajemne ocenianie się.

Przyjęte zasady weryfikacji efektów uczenia się, w czytelny sposób opisane w sylabusach, zapewniają bezstronność, rzetelność i przejrzystość procesu weryfikacji oraz wiarygodność i porównywalność ocen.

Zasady przekazywania studentom informacji zwrotnej na temat uzyskanych efektów uczenia się również są czytelne. O wynikach poszczególnych prac etapowych i egzaminów student dowiaduje się w trakcie zajęć bądź po uzyskaniu zaliczenia z zajęć czy zakończeniu egzaminu. W wypadku prac pisemnych otrzymuje informację zwrotną w formie oceny z komentarzem lub stosownej punktacji. Ponieważ w części prac brakuje tego typu komentarza, a niekiedy i ocen, które wpisane są jedynie

w protokoły, rekomenduje się zwrócenie uwagi na konieczność zamieszczenia tego typu danych w pracy, aby student miał możliwość zapoznania się z oceną wraz z uzasadnieniem.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się uwzględniają również zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się oraz sposoby zapobiegania i reagowania na zachowania nieetyczne i niezgodne z prawem (ściąganie na egzaminie, plagiaty). W sytuacji udowodnienia plagiatu bądź w wypadku innego typu nadużyć obowiązuje procedura zgłaszania przez promotora sprawy dziekanowi, który następnie powołuje komisję mającą na celu wyjaśnienie sprawy. W sytuacji potwierdzenia nadużyć, sprawa kierowana jest do komisji dyscyplinarnej, która postępuje zgodnie z regulaminem. Strony konfliktu są informowane o ostatecznych ustaleniach i decyzjach komisji.

W procesie nauczania i uczenia się z wykorzystaniem metod oraz technik kształcenia na odległość uczelnia przewidziała obok dotychczasowych także inne, nowoczesne metody nauczania (design thinking, wzajemne ocenianie (peer assesment), burza mózgów, mind mapping, e-learning, pytania sokratejskie, metaplan, Kahoot, kula śnieżna, grywalizacja), jak też określiła zasady weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się. Większość metod weryfikacji dała się przenieść z systemu bezpośredniej pracy w system pracy wirtualnej, ale część dostosowano do trybu nauczania zdalnego. Na kierunku stosowane są różnorodne metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się - testy, prace pisemne, prezentacje, referaty. Różnorodność metod stosowanych w różnym natężeniu w zależności od zajęć, sprawia, że weryfikację należy uznać za wielokierunkową, umożliwiającą sprawdzenie różnych obszarów wiedzy, umiejętności i kompetencji, co potwierdzają analizy wybranych prac etapowych i dyplomowych. Zastrzeżeń nie budzi także weryfikacja efektów uczenia się w ramach zajęć seminaryjnych, w czasie których przygotowuje się prace licencjackie lub magisterskie.

Zaproponowane na kierunku kulturoznawstwo metody weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się oraz postępów w procesie uczenia się umożliwiają sprawdzenie i ocenę przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w badaniach. Przyjęte metody, takie jak referat, recenzja czy projekt indywidualny, pozwalają na zapoznanie studentów ze specyfiką badań naukowych i umożliwiają sprawdzenie stopnia tego przygotowania. Umożliwiają również sprawdzenie i ocenę opanowania języka obcego co najmniej na poziomie B2 w przypadku studiów I stopnia lub B2+ na poziomie studiów II stopnia. Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się. Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów są uwidocznione w postaci prac etapowych i egzaminacyjnych oraz ich wyników, projektów, prac dyplomowych, a monitorowane poprzez prowadzenie analiz pozycji absolwentów na rynku pracy lub kierunków dalszej edukacji.

Rodzaj, forma, tematyka i metodyka prac egzaminacyjnych, etapowych, a także prac dyplomowych oraz stawianych im wymagań są dostosowane do poziomu i profilu, efektów uczenia się w dyscyplinie *nauki o kulturze i religii*. Tylko nieliczne z prac zaliczeniowych wykazują braki w zakresie komentarza lub/i oceny, więc rekomenduje się uściślenie zasad zamieszczania tego typu treści w pracach.

Dokumentowanie osiągania efektów uczenia się odbywa się w formie papierowej lub elektronicznej, w postaci: 1) pisemnych prac etapowych i egzaminacyjnych archiwizowanych przez prowadzących poszczególne zajęcia, 2) protokołów egzaminacyjnych, recenzji i prac dyplomowych. Regularnie prowadzony jest monitoring losów absolwentów, m.in. za sprawą ankiet.

Studenci są autorami/współautorami publikacji naukowych, o czym świadczą np. napisane przez nich artykuły, jak też posiadają inne osiągnięcia tego typu, m.in. wystąpienia konferencyjne, w dyscyplinach, do których kierunku jest przyporządkowany.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Kadra naukowa prowadząca kształcenie liczy łącznie 56 osób. W tym gronie jest 50 wykładowców i wykładowczyń zatrudnionych na etacie na Uczelni (47 na etatach naukowo-badawczych, 3 – dydaktycznych). Część spośród nich tytuły naukowe zdobyło w zakresie *nauk humanistycznych* i dyscyplinie: *nauki o kulturze i religii/ kulturoznawstwo*, właściwej dla kierunku lub deklaruje tę dyscyplinę jako wiodącą (14 osób w tym: 3 ze stopniem profesora, 4 doktorów habilitowanych, 6 doktorów i 1 magister). Zgodnie z zaleceniami po ocenie programowej PKA z 2016 r. zwiększona więc została ilość pracowników, których kompetencje naukowe i dorobek jest w pełni zgodny z dyscypliną nauki o kulturze i wpływa na kulturoznawczą tożsamość kierunku. Pozostali stopnie naukowe zdobyli w kilku dziedzinach: w dziedzinie *nauk humanistycznych* i dyscyplinach: *filozofia* (2), *historia* (1), *językoznawstwo* (1), *literaturoznawstwo* (1), *nauki o sztuce* (2); w dziedzinie *nauk społecznych*, w dyscyplinach: *nauki socjologiczne* (6), *nauki o komunikacji społecznej i mediach* (1), *nauki prawne* (1), *nauki o polityce i administracji*; w dziedzinie *nauk ścisłych i przyrodniczych* i dyscyplinach: *nauk o Ziemi i środowisku* (2); w dziedzinie *nauk inżynieryjno-technicznych* (4) i dyscyplinie *inżyniera mechaniczna* oraz w dziedzinie *sztuki* (2). W tak zróżnicowanym gronie nauczycieli akademickich jest 5 profesorów, 7 doktorów habilitowanych, 6 doktorów i 12 magistrów oraz 4 inżynierów. Wszyscy prowadzą zajęcia zgodnie ze swymi kompetencjami, a powierzane im zajęcia korespondują z uprawianą przez nich dyscypliną naukową (np. dr nauk o polityce, a zarazem mgr kulturoznawstwa prowadzi zajęcia z *polityki kulturalnej*). Do obsady zajęć włącza się także wykładowców (profesorów i doktorów habilitowanych) zatrudnionych w innych uczelniach (w Akademii Sztuk Pięknych, Uniwersytecie Jagiellońskim, Uniwersytecie im A. Mickiewicza w Poznaniu, SWPS), którzy stopnie naukowe zdobyli w zakresie *nauk humanistycznych, społecznych* w dyscyplinach *nauki o kulturze i religii, filozofia, literaturoznawstwo*. Zajęcia na kierunku powierza się także osobom spoza Uczelni o dużym doświadczeniu w zakresie organizacji i promocji kultury zatrudnionym w różnych instytucjach prowadzących szeroką działalność artystyczną, społeczną i edukacyjną: w muzeach (np. w Muzeum Miasta Krakowa), teatrach (np. Teatrze Starym), w mediach (np. w radio RMF FM, w TVN), administracji państwowej, (np. w wydziale kultury urzędu miejskiego), agencjach promocyjno-reklamowych, także w fundacjach (np. w Fundacji Obywatelski Kraków) i stowarzyszeniach. Kompetencje oraz doświadczenie zawodowe tych osób są dopasowane do tematyki zajęć realizowanych w poszczególnych semestrach (zajęcia z *promocji kultury lokalnej* prowadzi renowator zabytków architektury i inżynier środowiska, zajęcia z teatru – teatrolog, kurator teatru, *warsztaty kulturoznawcze* – specjalista w zakresie zarządzania informacją i mediami, *animację z kultury wizualnej* – selekcjoner i wieloletni organizator międzynarodowego festiwalu filmowego). To umożliwia studentom nabywanie określonych umiejętności praktycznych oraz nawiązanie kontaktów pomocnych w przyszłości do realizowania własnych indywidualnych karier.

Kadra dobrana jest prawidłowo, a różnorodność reprezentowanych przez nich dyscyplin, z dominującą dziedziną *nauk humanistycznych*, oraz pól badawczych, w jakich lokują swoje zainteresowania naukowe, pozwala zrealizować cel strategiczny Uczelni, jakim jest synteza *nauk humanistycznych* i wiedzy o technologii i nowych mediach, oraz nadać prowadzonemu kierunkowi charakter oryginalnego kulturoznawstwa zorientowanego na możliwości wykorzystania nowych mediów w kreowaniu kultury zgodnie ze świadomością zmieniającego się jej paradygmatu. Kadra jest także w pełni przygotowana do prowadzenia drugiej, proponowanej na kierunku specjalności: *nowe*

technologie w projektowaniu kultury, która dotychczas nie mogła być otwarta w związku z niewielkim jeszcze zainteresowaniem studentów kierunku.

Zakres badań naukowych prowadzonych przez nauczycieli akademickich jest w pełni zgodny z treściami nauczania poszczególnych przedmiotów. To specjaliści w swojej dziedzinie: kulturoznawcy, medioznawcy, historycy kultury, religii i sztuki, filozofowie kultury, specjaliści w zakresie techniki obrazu i dźwięku, grafiki komputerowej i technik cyfryzacji, osoby zajmujące się badaniami związków sztuki i nowych technologii, wizualnym wymiarem kultury, humanistyki cyfrowej, polityki kulturalnej, promocji kultur lokalnych. Wielu z nich działalność badawczą łączy z działalnością praktyczną i wdrożeniową (współpracują w różnych międzynarodowych projektach wdrożeniowych), jednocześnie prowadzą intensywnie badania naukowe, których efekty aplikują w treści powierzonych im zajęć.

Wszystkie osoby prowadzące zajęcia na kierunku (z wyjątkiem 1 z magistrów) posiadają aktualny dorobek naukowy oraz doświadczenie zawodowe umożliwiające prawidłową realizację zajęć i nabywanie przez studentów kompetencji badawczych oraz umiejętności praktycznych. O kompetencjach nauczycieli akademickich i innych osób świadczy także ich dorobek naukowy, liczne publikacje monograficzne ich autorstwa, artykuły, realizowane granty i projekty dotyczące kultury współczesnej, różnych wymiarów duchowości, dyskursów, wykorzystania nowych technologii w projektowaniu kultury i jej badaniu, komunikacji wizualnej, studiów nad kulturą europejską, badań kultury w erze cyfrowej, organizacji kultury miasta i kultur lokalnych.

Pozostałe osoby, zatrudnione na umowy zlecenia, to przede wszystkim praktycy pracujący w różnych instytucjach kultury, zaangażowani w działalność kulturalną na różnych polach i w różnych aspektach, zajmujący się organizowaniem projektów artystycznych, wystaw, akcji promocyjnych i społecznych.

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów zakładanych efektów uczenia się. Struktura kwalifikacji, liczebność kadry, w stosunku do liczby studentów (na studiach I stopnia roczniki liczą od 50 do 23 osób, na studiach II stopnia od 27 do 20), stabilność zatrudnienia oraz różnorodność i kompleksowość prowadzonych przez wykładowców badań i rozwijanej działalności praktycznej są ściśle skorelowane z programem studiów, co umożliwia prawidłową realizację zajęć.

Nauczyciele akademicy są bardzo dobrze przygotowani do prowadzenia zajęć także z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. O kompetencjach dydaktycznych nauczycieli akademickich świadczą stosowane na zajęciach metody dydaktyczne, różne dodatkowo wykorzystywane aplikacje (np. Trello), opracowanie e-podręcznika i skryptów dydaktycznych wybranych aspektów przedmiotów humanistycznych i społecznych udostępnianych w Otwartych Zasobach Edukacyjnych AGH w ramach grantu POWER 3.5.

Zasady obsady zajęć są określone w regulaminie pracy AGH. Osobą odpowiedzialną za prawidłową obsadę zajęć jest prodziekan ds. kształcenia, który jej dokonuje na podstawie oceny zgodności kompetencji pracownika/jego dorobku naukowego z treściami nauczania poszczególnych zajęć i formami ich realizacji oraz na podstawie informacji pozyskanych od studentów i samorządu

studentckiego (ankiety, rozmowy na posiedzeniach rady kierunku, na których obecni są przedstawiciele studentów). Praktycy zatrudnieni do prowadzenia zajęć o profilu praktycznym są wybierani z rozmysłem, to wieloletni współpracownicy władz kierunku, współkreujący jego program, którzy posiadają odpowiednie kwalifikacje i kompetencje. To m.in.: kurator sztuki, dziennikarze radiowi, specjalista do spraw marketingu i kontaktu z mediami, prawnik, pracownik organizacji pozarządowych. Wiele z tych osób piastuje lub piastowało w instytucjach kultury kierownicze stanowiska, inicjowało lub prowadziło projekty interdyscyplinarne za zakresu innowacji w zarządzaniu w kulturze poprzez wykorzystanie nowych technologii, w które włączało także studentów kierunku (zarówno w ramach prowadzonych zajęć warsztatowych, jak też praktyk studentckich i wolontariatu). Ich doświadczenie zawodowe i wiedza są nie tylko gwarancją kompetentnego prowadzenia zajęć na kierunku o specjalności: *komunikacja wizualna i projektowanie graficzne*, przygotowujących studentów do projektowania kreatywnego w sektorze kultury, prowadzenia badań także o charakterze komercyjnym i pracy jako animator kultury, organizator wydarzeń artystycznych i eventów.

Większość pracowników prowadzi na kierunku zróżnicowane co do stopnia trudności zajęcia na poziomie 240 godzin, zgodnie z wykształceniem i doświadczeniem zawodowym. Każdy prowadzący zajęcia jest zobowiązany do ukończenia Studium Doskonalenia Dydaktycznego

Potencjał kadrowy, jakim dysponuje Jednostka, wykorzystany jest właściwie. Obciążenie godzinowe prowadzeniem zajęć nauczycieli akademickich zatrudnionych w AGH jest zgodne z wymogami. Dobór nauczycieli akademickich i innych osób spoza Uczelni do prowadzenia zajęć jest transparentny i adekwatny do potrzeb związanych z prawidłowym przebiegiem procesu dydaktycznego. Wielu studentów wybiera ten kierunek ze względu na kadre.

Nauczyciele akademicy zyskują duże wsparcie w zakresie podnoszenia swych kompetencji dydaktycznych w tym z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. W ramach organizowanych na Wydziale Humanistycznym AGH seminariów dydaktycznych umożliwia się pracownikom i osobom prowadzącym zajęcia na kierunku zapoznanie się z najnowszymi metodami i technikami edukacyjnymi, aktywizującymi i zdalnymi. Działające na Uczelni Centrum E-lerningu organizuje rozbudowane szkolenia z tego zakresu (większość pracowników posiada certyfikaty „E-lerningu akademickiego”, w ostatnim czasie szkolenia te ukończyło 35 wykładowców kierunku). Ścisła współpraca z Laboratorium Edu VRLlab, które działa na Wydziale Humanistycznym AGH, oraz możliwość odbywania kursów zewnętrznych, np. Kursu Tutora Akademickiego w Collegium Vratislaviense, których koszty pokrywa Uczelnia, umożliwiają dodatkowo nabywanie i rozwijanie kompetencji dydaktycznych, w tym nauczania na odległość.

Na Uczelni prowadzona jest systematyczna ocena nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia. Prócz regulowanych ustawą ocen okresowych bierze się po uwagę: dorobek naukowy, osiągnięcia organizacyjne i dydaktyczne każdego pracownika, wyniki prowadzonych systematycznie hospitacji zajęć (hospituje się zajęcia wszystkich nowo zatrudnionych do prowadzenia zajęć osób oraz pracowników niesamodzielnych i tych nauczycieli, którzy w ankietach otrzymali niskie oceny), wyniki ocen dokonywanych przez studentów, formułowanych w dwóch typach ankiet (standardowej ankietyzacji zajęć na końcu semestru oraz ankiety „własnej” studentów przygotowanej i przeprowadzanej przez Samorząd Studencki). Wyniki ocen formułowanych we wszystkich ankietach omawia się na posiedzeniach rady kierunku, w których uczestniczą także przedstawiciele studentów.

Służą one doskonaleniu poszczególnych członków kadry, eliminowaniu zachowań niepożądanych i planowaniu indywidualnego rozwoju prowadzących zajęcia osób.

Polityka kadrowa Jednostki polega na zapewnieniu stałej kadry naukowo-dydaktycznej, której kwalifikacje odpowiadają prowadzonemu kierunkowi studiów I i II stopnia oraz realizowanych w ich ramach zajęć. W pierwszej kolejności zabiega się o zwiększenie liczby samodzielnych pracowników naukowych. W ramach ogłaszanych konkursów publicznych, których zasady zgodnie ze statutem AGH są dookreślane przez Władze Wydziału Humanistycznego, dąży się do pozyskania nowych pracowników prowadzących badania dotyczące związków kultury i społeczeństwa z technologią, mających co najmniej 2-letni staż dydaktyczny. Kandydaci biorący udział w konkursie przed podjęciem ostatecznej decyzji Władz Wydziału i Rektora o ich zatrudnieniu są zobligowani do wystąpienia z referatem na otwartym zebraniu naukowym, w którym biorą udział pracownicy i zainteresowani studenci WH AGH. Zgodnie z przyjętą strategią rozwoju WH preferowani są kandydaci o „podwójnych specjalnościach” (łączy badania z obszaru *nauk humanistycznych* i *nauk ścisłych*). W pozyskiwaniu do współpracy praktyków spoza uczelni bierze się pod uwagę wskazania rady społecznej i samorządu studenckiego.

Na Uczelni funkcjonuje transparentny system motywowania kadry. System przyznawania nagród za działalność naukową jest czytelny (to dodatki motywacyjne przyznawane odpowiednio do poziomów zdobytych za publikacje punktów). Ponadto uzupełnieniem wsparcia kadry w rozwijaniu działalności naukowo-badawczej jest ogłaszany dwa razy w roku konkurs wydawniczy monografie WH AGH pozwalający ubiegać się pracownikom o współfinansowanie ich publikacji, istotnych dla dziedziny i rozwoju ich karier naukowych. Uczelnia udziela także wsparcia swym pracownikom, finansując uczestnictwo w międzynarodowych konferencjach, wyjazdy na staże naukowe w zagranicznych ośrodkach akademickich. Administracja służy pomocą w przygotowaniu grantów międzynarodowych. W ramach organizowanego cyklicznie na Uczelni seminarium pt. Warsztat naukowy pracownicy uzyskują merytoryczne wsparcie w zakresie przygotowywania wniosków na granty badawcze oraz tekstów w wysoko punktowanych czasopismach. Nauczyciele akademicy prowadzący granty mogą ubiegać się o zmniejszenia obciążeń godzinowych. Uczelnia wspiera także awanse pracownicze, umożliwia pracownikom staranie się o urlop naukowy lub odpowiednie rozłożenie zajęć dydaktycznych w ciągu roku akademickiego, finansując wydanie książek awansowych. Od 2021 roku na Uczelni wdrażany jest także nowy system motywowania i wspierania pracowników w ich rozwoju naukowym i dydaktycznym, w związku z przyznaniem jej statusu uczelni badawczej. Istotne w nim są tzw. dodatki okresowe (dla 10% najlepiej publikujących pracowników), dodatki jednorazowe za publikacje co najmniej 100-punktową oraz nagrody rektora. Na Uczelni promuje się także kompetencje dydaktyczne pracowników. W ramach programu Laur Dydaktyka AGH przyznawane są nagrody w kilku kategoriach: „Najlepszy wykładowca”, „Innowator” „Prowadzący”, „Przyjaciel studenta”. Wszystko to służy kreowaniu warunków stymulujących rozwój naukowy kadry i doskonalenie przez nią kompetencji i doświadczeń niezbędnych do prowadzenia zajęć. Wszelkie sytuacje konfliktowe między pracownikami rozstrzyga dziekan Wydziału.

W sytuacjach, w których dochodzi do naruszenia bezpieczeństwa oraz dyskryminacji i przemocy, nauczyciele mogą zwrócić się bezpośrednio do koordynatora kierunku, dziekana WH i do działającego na Uczelni zespołu d/s. równości płci, powołanego w ramach projektu Horyzont Europa.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się. Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w zakresie przygotowania do wykonywania zawodu nauczyciela są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy. Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadre do ustawicznego rozwoju.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Do prowadzenia zajęć na kierunku wykorzystuje się 3 sale wykładowe audytoryjne z pulpitemi, tablicą flipchart na około 76 miejsc, 1 salę wykładową na 60 miejsc wyposażoną w stoliki z uchylnym blatem, pozwalające aranżować przestrzeń zgodnie z charakterem zajęć, 3 sale komputerowe na 16 i 20 miejsc, wyposażone w zestaw umożliwiający transmisję, wykorzystywany do zajęć hybrydowych (1 z tych sal przystosowana jest do specjalnych zajęć z V-arem, komputery posiadają wydajne karty graficzne dla grafiki 3 D, 9 zestawów gogli VR, rzutnik) oraz dwa typy sal ćwiczeniowych na 30-36 miejsc. Dostępne są sale do pracy zespołowej odpowiednie do prowadzenia zajęć warsztatowych oraz tradycyjne sale do ćwiczeń audytoryjnych z tablicami i projektorami, także sale seminaryjne przeznaczone dla małych grup z wielkim stołem konferencyjnym. Dostępna jest pracownia focusowa (z lustrem weneckim, wyposażona w komputer oraz mikser analogowy do zgrywania i miksowania dźwięku z sali, mikrofony pojemnościowe, kamery szybkoobrotowe, kopułowe i nagłośnienie). Pomieszczenia te i ich wyposażenie umożliwiają prawidłową organizację procesu dydaktycznego. Są zgodne z potrzebami studentów i pozwalają na osiągnięcie przez nich efektów uczenia się, przygotowują do prowadzenia działalności naukowej i udział w niej.

Salę dydaktyczne wyposażone są w standardowy sprzęt: projektory multimedialne, tablice flipchart lub/i tablice ścieralne, głośniki, regulowane biurka, pracownie specjalistyczne w nowoczesny sprzęt komputerowy, nagłośnienie, rolety zaciemniające oraz zestaw do nagrań i miksowania dźwięków. Wyposażenie techniczne pomieszczeń, pomoce i środki dydaktyczne, aparatura badawcza, specjalistyczne oprogramowanie są sprawne, nowoczesne, nieodlegające od aktualnie używanych w działalności naukowej oraz umożliwiają prawidłową realizację zajęć, w tym z wykorzystaniem zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych.

Liczba studentów na kierunku na poszczególnych latach waha się między 20 a 70. Grupy ćwiczeniowe nie liczą więcej niż od 20-27 osób. Liczba sal, ich wielkość, wyposażenie techniczne oraz zainstalowane oprogramowanie umożliwiają prawidłową realizację zajęć (studenci mogą korzystać z tych pomieszczeń po uprzednim zgłoszeniu tego władzom kierunku lub osobom odpowiedzialnym za prowadzenie zajęć). Gwarantują studentom odpowiednie warunki do pracy badawczej i projektowej, także samodzielne wykonywanie czynności badawczych. Dotyczy to przede wszystkim sal komputerowych, pracowni dla VR wyposażonych w wysokiej jakości komputery, z zainstalowanym oprogramowaniem do prowadzenia warsztatów i seminariów metodologicznych, zajęć poświęconych tworzeniu projektów graficznych i prezentacji danych, także pracowni fokusowej odpowiedniej dla zajęć z komunikacji, prowadzenia wywiadów indywidualnych i grupowych (pokój z tzw. lustrem weneckim), oraz sali przeznaczonej do pracy projektowej i 1 pomieszczenia do pracy własnej studentów (tzw. pokój studencki z tablicą ogłoszeń i zgłoszeń, wyposażony w odpowiednie meble do pracy i wypoczynku).

Biblioteka wydziałowa dedykowana studentom kierunku znajduje się w tym samym budynku co sale dydaktyczne. Obecnie jej zasoby książkowe są pakowane, w najbliższym czasie mają być włączone w zasób biblioteki głównej AGH, z której studenci kierunku mogą korzystać. Studenci mogą korzystać z wypożyczalni tylko w pewnym zakresie w godz. od 9 do 15. Dział czytelnia na 10 osób – tzw. pokój do pracy indywidualnej studenta, gdzie znajduje się 5 komputerów z licencjami niedostępnymi w innych pracowniach, które są połączone z urządzeniami multimedialnymi (dostępny w godz. od 7.00 do 22.00). Na wyposażeniu czytelnia znajdowały się także powiększalnik oraz zestawy do wzmocnienia dźwięków. Potrzeby osób z różnymi niepełnosprawnościami realizowano dzięki współpracy z pracownikami biura zajmującymi się opieką nad tą grupą (on-boarding). Biblioteka realizuje nadal zgłaszane przez studentów na specjalnych formularzach prośby o skanowanie fragmentów publikacji niezbędnych w procesie uczenia się. Zasoby, jakimi dotąd dysponowała, były dostosowane do potrzeb kierunku.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa i biblioteczna oraz zasady korzystania z niej są zgodne z przepisami BHP.

We wszystkich aulach i salach można korzystać z szybkiego Internetu. Pracownie komputerowe wyposażone są w komputery nowoczesne, sprawne, z aktualizowanym systematycznie oprogramowaniem. W niektórych znajduje się przenośny sprzęt umożliwiający transmisję zajęć w sytuacji przeprowadzania zajęć hybrydowych. Obok czytelnia znajduje się sala z komputerami z zainstalowanymi licencjonowanymi programami, dostępna od 7 do 22. Na terenie całej Uczelni dostępne jest WI-Fi, studenci mają dostęp do sieci przez EDUROM. Zarówno pracownicy jak i studenci

mają możliwość i korzystania z klasycznych aplikacji bez konieczności dostępu do Internetu. Uczelnia udostępnia im także usługę dysk.agh.edu.pl, która służy jako miejsce do przechowywania i współdzielenia plików oraz folderów. Studenci mogą się łączyć z siecią USK w oparciu o zdalny dostęp tunelem VPN, co pozwala studentom i pracownikom AGH na korzystanie z oprogramowania uczelnianego z komputerów domowych na zasadach identycznych jak wewnątrz Uczelni.

Zajęcia w czasie pandemii prowadzone były na Uczelnianej Platformie e-Learningowej oraz na platformie MS Teams. Infrastruktura informatyczna i oprogramowanie pozwalały w pełni na wykorzystanie metod i technik kształcenia na odległość. Studenci w przypadku kształcenia hybrydowego mieli możliwość skorzystania z komputerów i pomieszczeń znajdujących się na terenie Uczelni. Osobom nie posiadającym odpowiedniego sprzętu komputerowego do odbywania zajęć zdalnych na ich wniosek Uczelnia udzielała wsparcia finansowego przy jego zakupie.

Prowadzący zajęcia wykorzystują szereg aplikacji w pracy zdalnej i projektowej, zwłaszcza w badaniach z zakresu humanistyki cyfrowej, komunikacji wizualnej i projektowania wizualnego i w dydaktyce, np. aplikacje do projektowania graficznego w środowisku: Unity, Cubical xyz, czy np. aplikacje do szybkiego prototypowania komponentów światów gier: Incarnate, World Arvil, oraz aplikacja do interaktywnej pracy nad projektem: Miro, Milanote, Serena OpenPro 1.4. Studenci najczęściej w swoich projektach i pracy zaliczeniowych korzystają z aplikacji Canva, Figma oraz Discort. Działające na Uczelni Centrum Rozwiązań Informatycznych udostępnia studentom licencje edukacyjne programów komputerowych pozwalających np. na wizualizację danych w układzie trójwymiarowym, które mogą instalować na własnych komputerach po połączeniu z USK tunelem VPN. Do użytku studentów dostępna jest także platforma Overleaf, która umożliwia pracę grupową z zaawansowanym edytorem tekstu, komentowanie pisanych treści dokumentów oraz dyskusję on-line.

Budynek, w którym odbywają się zajęcia na kierunku, jest dostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnością. Jest wyposażony w windę i rampy dojazdowe, sale oznaczone są tabliczkami brajlowskimi. Osobom słabowidzącym i słabosłyszącym udostępnia się specjalne oprogramowanie umożliwiające korzystanie z pracowni komputerowych. W ramach realizowanego na AGH projektu "Akademia dostępności - Wzmocnienie potencjału AGH w zakresie wsparcia osób z niepełnosprawnością" podejmowanych jest wiele inicjatyw poprawiających komfort studiowania, dotyczy to zarówno likwidowania barier architektonicznych (w nowym budynku dostosowanie do potrzeb tego typu osób ma być zdecydowanie większe niż w obecnym), tworzenia pracowni i sal wyposażonych w pętle indukcyjne i nadajniki radiowe. Biblioteka główna udostępnia zasoby w formie alternatywnej, dysponuje powiększalnikami tekstu, oferuje pomoc pracownika znającego język migowy. Studenci z niepełnosprawnościami mają możliwość parkowania na parkingu wewnętrznym AGH.

Zasoby biblioteczne, jakie oferuje biblioteka wydziałowa WH, to około 16 tys. pozycji, w tym 2 tys. publikacji naukowych i czasopism specjalistycznych o tematyce ważnej dla kierunku. Zasoby te są zgodne z potrzebami procesu nauczania i uczenia się. Obejmują piśmiennictwo zalecane w sylabusach. Liczba egzemplarzy, w niektórych wypadkach skromna, dostosowana jest do potrzeb procesu nauczania i uczenia się oraz liczby studentów. Zasoby dotychczas były dostępne tradycyjnie. Obecnie w sytuacji braku fizycznego dostępu do księgozbioru student, wypełniając odpowiedni formularz, może zamówić skan fragmentu interesującej go książki lub artykułu z czasopisma.

Może także korzystać z zasobów biblioteki głównej oraz zasobów elektronicznych subskrybowanych czasopism. Biblioteka zapewnia także dostęp do elektronicznych baz danych. Systemy są dostępne również spoza kampusu AGH poprzez autentykację LAN (udostępnione także dla studentów bazy cyfrowe to m.in: Scopus, Springer, ProQuest, Elsevier). Informacje o dostępie do innych materiałów dla WH i kulturoznawców znajdują się pod odpowiednim linkiem. Na stronie biblioteki znajdują się także dodatkowe informacje dotyczące e-źródeł zawierające instrukcję, gdzie i jak znaleźć bezpłatną literaturę naukową w cyberprzestrzeni. Materiały dydaktyczne wykorzystywane na zajęciach udostępniane są także studentom bezpośrednio przez prowadzących na odpowiednich platformach, na których prowadzone są zajęcia zdalne i hybrydowe. Dotyczy to także studentów z niepełnosprawnościami w porozumieniu z ich opiekunem z BON.

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom. Materiały wskazane w sylabusach a niedostępne w zasobach bibliotecznych przygotowuje się w wersji elektronicznej. W szczególnych przypadkach pracownicy przygotowują skany i udostępniają je studentom w wersji elektronicznej. Infrastruktura informatyczna jest nieustannie unowocześniana. Komputery w laboratoriach podlegają corocznie modernizacji lub wymianie. Nad ich sprawnością czuwa specjalista ds. informatyki. Oprogramowanie jest także uaktualniane i nieustannie udoskonalane. Przygotowywany nowy budynek ma być w pełni dostosowany do potrzeb osób z niepełnosprawnościami, planuje się także otwarcie w nim specjalistycznej pracowni do realizacji badań na styku technologii i społeczeństwa, w tym obserwacji czynności człowieka tzw. Living Lab-u, która będzie służyła także studentom kulturoznawstwa.

Udział nauczycieli akademickich i studentów w okresowych przeglądach infrastruktury jest zapewniony. Studenci zgłaszają swoje uwagi na spotkaniach z samorządem, mogą je zapisać na tablicy, która znajduje się w dedykowanym im pokoju studenckim, regularnie przeglądanej przez przedstawicieli administracji budynku. Pracownicy swoje uwagi i potrzeby zgłaszają w sekretariacie Wydziału, a także bezpośrednio do kierownika administracyjnego. Dotyczy to również potrzeb związanych z zakupem najnowszej literatury i wzbogacenia zasobów bibliotecznych. Zgłaszane przez nich usterki są usuwane, a potrzebny sprzęt uzupełniany sukcesywnie. Wyniki okresowych przeglądów były wykorzystywane do modernizacji i doskonalenia infrastruktury dydaktycznej, naukowej i bibliotecznej, a także do zaplanowania wyposażenia nowego gmachu, w którym ma być realizowany kierunek od roku akademickiego 2022/2023.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia, są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia

się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej. Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Wizytowany kierunek prowadzi rozbudowaną i konsekwentną politykę nawiązywania i utrzymywania relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym. Władze Wydziału poprzez współpracę z kluczowymi przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego uzyskują aktualną wiedzę na temat zmieniających się potrzeb rynku. Na Uczelni powołany jest prorektor ds. współpracy, który z ramienia Uczelni jest odpowiedzialny między innymi za współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym.

Ponadto przy współudziale instytucji partnerskich nierzadko realizowane są projekty wystaw, przeglądów, warsztatów, wizyt studyjnych, realizacji praktyk zawodowych.

Obecnie kierunek kulturoznawstwo aktywnie współpracuje z kilkunastoma podmiotami. W licznej grupie instytucji współpracujących znajdują się przedstawiciele miejskich, regionalnych oraz narodowych partnerów. Wśród partnerów znajdują się m.in.: centra kultury, muzea, teatry, stacje radiowe i telewizyjne, organizacje pozarządowe, a także szkoły. W grupie interesariuszy zewnętrznych, którzy współpracują z WH, możemy wymienić prywatne i publiczne instytucje kultury, takie jak: Małopolski Instytut Kultury, Muzeum Narodowe w Krakowie, MOCAK, Fabryka O. Schindlera, Teatr Groteska, Narodowy Stary Teatr im. H. Modrzejewskiej w Krakowie, MICET, Muzeum Etnograficzne w Krakowie, Biuro Organizacyjne Międzynarodowego Festiwalu Filmowego Etiuda&Anima, Krakowskie Biuro Festiwalowe, a także prywatne firmy takie jak: Holding Profit, Interia.pl, Edisona, oraz rozgłośnie radiowe, w tym m.in. RMF, oraz rozbudowaną współpracę z Urzędem Miasta Krakowa.

Władze wizytowanego kierunku zapraszają do aktywnej współpracy przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego przy projektowaniu oraz realizacji programu studiów. Relacje pomiędzy przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych a wizytowanym kierunkiem są intensywne, sformalizowane i utrzymywane na kilku płaszczyznach. Wszyscy przedstawiciele otoczenia społeczno-

gospodarczego współpracującego z kierunkiem odpowiadają potrzebom Uczelni, a także specyfika ich działalności jest zgodna i spójna z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany.

Istotną rolę we współpracy kierunku z interesariuszami zewnętrznymi odgrywa proces przeprowadzenia praktyk zawodowych. Jest to szczególnie intensywnie rozwijana forma współpracy z pracodawcami. Uczelnia dysponuje bogatą i nieustannie poszerzaną siecią praktykodawców w Krakowie i regionie. Jednak współpraca WH z otoczeniem społeczno-gospodarczym nie ogranicza się jedynie do zapewnienia praktyk dla studentów. Wiąże się ona także ze wspólną realizacją badań oraz licznymi inicjatywami edukacyjnymi, istotnymi z punktu widzenia świata współczesnej kultury takimi jak np. Open Eyes Economy Summit, współpracę z Zachętą - Narodową Galerią Sztuki w ramach wystawy „Rzeźba w poszukiwaniu miejsca” oraz wydarzeń towarzyszących, Warszawa 2020-2021, a także współpraca w ramach Festiwalu Sztuki Współczesnej SIAF, Sapporo (Japonia) 2020-2021; festiwalu sztuki mediów Speculum Artium z DDT lab, Zavod za Kulturo, Delavski Dom Trbovlje Trbovlje, Słowenia 2021; z festiwalami: Unsound, PatchLab, Audio Art Festival (Kraków 2018).

Uczelnia korzysta ze wsparcia ekspertów zewnętrznych w zakresie między innymi doboru tematyki zajęć warsztatowych. W ramach programu realizowanego na studiach I i II stopnia realizowana jest szeroka oferta zajęć warsztatowych prowadzonych przez przedstawicieli instytucji kultury i firm komercyjnych. Wykładowcy-praktycy, wśród których znajdują się również absolwenci Uczelni, prowadzą wybrane zajęcia, prezentując swoje doświadczenie i poszerzając w ten sposób efekty uczenia się do potrzeb płynących z rynku pracy.

Na kierunku kulturoznawstwo studenci angażowani są do udziału w licznych projektach zewnętrznych, takich jak współtworzenie lub prowadzenie wykładów i warsztatów dla dzieci oraz rodziców poświęconych animacji, w tym szansom i zagrożeniom płynącym z gier komputerowych; warsztaty realizowane w krakowskich liceach (Liceum nr II, VI, VII, LXII). Zauważalną formą współpracy jest także działalność Laboratorium Badania Rzeczywistości Wirtualnej EduVRLab oraz serii otwartych pokazów VR i warsztatów z zastosowania VR oraz projektowania aplikacji. Działalność UniVRsity, czyli organizacja cyklu spotkań z badaczami rzeczywistości wirtualnej oraz przedstawicielami branż technologicznych, jest szczególnie ważna w nawiązywaniu i podtrzymywaniu relacji z otoczeniem społeczno-gospodarczym skoncentrowanych przy WH.

Realizacja wyżej wymienionych inicjatyw i projektów ma realne przełożenie na koncepcje kształcenia realizowane na kierunku kulturoznawstwo. Współpraca realizowana z przedstawicielami interesariuszy zewnętrznych na kierunku skutkuje nie tylko praktyczną działalnością edukacyjną, ale także wprowadzeniem do programu warsztatów odzwierciedlających nowe trendy w sztuce oraz prezentujące nieustannie rozwijające się technologie cyfrowe.

Na WH funkcjonuje Rada Społeczna, działająca od 2014 roku. W roku 2020/2021 rozpoczęła się jej czwarta kadencja. Zaproszono do niej kilkunastu przedstawicieli interesariuszy zewnętrznych, w tym absolwentów, pracowników akademickich, a także przedstawicieli pracodawców. Członkowie rady społecznej powołani są przez dziekana Wydziału i kolegium wydziałowe. Rada społeczna spotka się regularnie raz do roku i stanowi ciało doradcze dla Władz WH. Do głównych zadań jest opiniowanie spraw związanych z działalnością dydaktyczną i badawczą, wsparcie procesu organizacji praktyk, a także inicjowanie i współpraca przy organizacji projektów. Rada społeczna pełni ważną rolę

w rozpoznaniu potrzeb otoczenia społeczno-gospodarczego, a także w sposób istotny przyczynia się do kształtowania i weryfikowania programów i celów określanych przez WH i przypisane mu kierunki, w tym kulturoznawstwo.

Sugestie i wnioski płynące ze spotkań rady społecznej, a także zgłaszane przez przedstawicieli pracodawców indywidualnie do pracowników dydaktycznych zatrudnionych na kierunku, stanowią istotny element uwzględniany w pracach programowych i widoczny w modyfikacjach programu studiów. Program studiów był niejednokrotnie konsultowany z przedstawicielami współpracujących z kierunkiem instytucji kultury, a także z osobami zaangażowanymi w działalność w obszarze social mediów i reklamy. Opinie interesariuszy zewnętrznych uwzględniane są m.in. w pracach nad inicjowaniem nowych kierunków i specjalności.

W czasie pandemii COVID –19, i związanym z tym czasowym ograniczeniem funkcjonowania Uczelni kontynuowane były wszelkie formy współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym w formie on-line.

Efektywność współpracy Uczelni z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także realizacja różnorodnych form współpracy potęgowana jest poprzez stałe kontakty prowadzone z instytucjami oferującymi praktyki zawodowe. Uczelnia poprzez prowadzoną ewaluację współpracy otrzymuje informacje zwrotne o przebiegu praktyk, postępach studentów realizujących praktyki, a także zyskuje możliwość stałego śledzenia karier zawodowych absolwentów, które prowadzone są za pośrednictwem Centrum Karier AGH.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Współpraca kierunku kulturoznawstwo z instytucjami otoczenia społeczno-gospodarczego jest prowadzona systematycznie, w sposób ciągły i jest konsekwentnie oraz świadomie rozbudowywana. Przybiera ona zróżnicowane, adekwatne do pojawiających się na rynku pracodawców zapotrzebowania, formy. Można wśród nich wymienić realizację programu praktyk, warsztatów, wizyt studyjnych, a także realizacji projektów badawczych i edukacyjnych. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym jest zauważalna w konstruowaniu i realizowaniu programu studiów, nieustannie aktualizowana o potrzeby rynku pracodawców.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Jednym z istotnych elementów strategii AGH jest aktywność Uczelni w zakresie rozwijania współpracy międzynarodowej zarówno w obszarze badań naukowych jak i działań edukacyjnych. W koncepcji programu, który koncentruje się na kulturze współczesnej w kontekście nowych technologii sprzyjającym procesom globalizacji, znalazły się odpowiednie treści, uwzględniające najnowsze trendy w wykorzystywaniu, archiwizowaniu i współtworzeniu zasobów kulturowych z użyciem narzędzi cyfrowych. Wprowadza się je nie tylko w toku programowych zajęć realizowanych przez nauczycieli akademickich (np. na zajęciach z *religii świata* - uwarunkowania kulturowe, *fashion studies*, *humanistyka cyfrowa*), ale również w formie wykładów zagranicznych profesorów wizytujących z Europy i spoza krajów europejskich, proponowanych studentom w każdym semestrze.

W programie studiów realizowanym na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, istotną rolę odgrywają lektoraty prowadzone przez wykwalifikowaną kadrę. Lektorat z języka angielskiego, umożliwia opanowanie tego języka co najmniej na poziomie B2.

Ważna jest także pula anglojęzycznych zajęć obieralnych, z których jeden jest obowiązkowy. Student kulturoznawstwa I stopnia zobligowany jest do zaliczenia kursu fakultatywnego w języku angielskim (oferowanych przez WH lub wybranego z uczelnianej bazy przedmiotów obieralnych). Część tych zajęć prowadzi kadra Uczelni (to m.in.: *Pilosophy and New Media* (seminarium) *Cultur and Art*). Inne wykłady w języku angielskim wpisujące się w specyfikę kulturoznawstwa prowadzą profesorowie wizytujący z innych ośrodków akademickich, np. wykład *Theories of International Relations* prowadzi profesor w International School for Caucauss Studies, Georgian Technical University, wykłady *Principles of audio engineering* oraz *Modern Mits* – prof. University of Science, Budapest, Hungary, wykład *Understanding Modern Music Production* doktor z University of Split, Croatia. Studenci mogą także uczestniczyć w otwartych spotkaniach, na których stypendyści UNESCO oraz innych fundacji przebywający na AGH prezentują swoje badania.

Pula fakultetów anglojęzycznych oraz zajęć z języka angielskiego, współpraca z zagranicznymi uczelniami oraz inspirowanie się wypracowanymi w nich kierunkami i sposobami kształtowania oferty dydaktycznej i strategii (np. w Massachusetts Institute of Technology w USA, Uczelni w Tybindze), w której spotykają się technika i humanistyka, świadczą o wadze, jaką przykłada Uczelnia do umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku.

AGH stwarza bardzo dobre warunki do rozwoju międzynarodowej aktywności kadry i studentów. Dzięki licznym umowom partnerskim z uczelniami na całym świecie możliwa jest realizacja wielu projektów współpracy badawczo-naukowej i wymiany akademickiej. W międzynarodowe granty zaangażowani są pracownicy Wydziału Humanistycznego, prowadzący zajęcia na kierunku (np. projekt European Space University for Earth and Humanity, czy projekt Integrating Platforms for the European Reasearch Infrastructure on Heitage Scence/IPERION HS”, czy projekt UNIVERSEH pt. Modern Europen History Course). Wielu z nich odbywa staże naukowe w zagranicznych ośrodkach uniwersyteckich: na Cyprze (Unioversity of Cyprus), Grecji (University of Retymno), Słowacji

(Komensky University), Hiszpanii (University of Salamanca, Carlos III University of Madryt), wygłasza wykłady gościnne (np. na uniwersytecie w Chinach, w Wiedniu), uczestniczy w innych formach międzynarodowej wymiany i współpracy, np. w roli konsultanta dialogu międzykulturowego we Florence Foundation Romualdo del Bianca: Life Beyond Tourism Promoting Dialogue among the regions of the World, czy referenta na międzynarodowych konferencjach naukowych, autora tekstów w zagranicznych czasopismach naukowych (Uczelnia finansuje te wyjazdy i wymagane opłaty).

Ważnym elementem umiędzynarodowienia jest uczestnictwo studentów, wykładowców i wykładowczyń w Programie Erasmus+. W ostatnich 5 latach skorzystało z programu 15 studentów kulturoznawstwa I i II stopnia, którzy wyjechali na uczelnie do Frankfurtu, Sieny, Lizbony, Brna i Rotterdamu. Kilkoro z nich studiowało także w Islandii, Grecji, Hiszpanii i na Węgrzech. Uczelnia stwarza możliwości rozwoju międzynarodowego zarówno nauczycieli akademickich, finansując ich udział w międzynarodowych konferencjach, jak i studentów, zachęcając ich do korzystania z programów wymiany międzynarodowej i oferując wykłady prowadzone przez liczne grono profesorów wizytujących z Niemiec, Islandii, Czech, Ukrainy, Gruzji i Słowacji. Międzynarodowa współpraca rozwija się także dzięki zastosowaniu technik kształcenia na odległość. Kursy zagranicznych profesorów oferowane były w formie zdalnej.

Stopień umiędzynarodowienia aktywności nauczycieli akademickich i studentów jest systematycznie monitorowany. Głównym narzędziem monitorowania są roczne sprawozdania władz AGH (przesyłane i omawiane na Wydziałach), w których dokonuje się analiz stanu i trendów umiędzynarodowienia AGH w celu zwiększenia wskaźnika umiędzynarodowienia, pogłębienia współpracy z podmiotami zagranicznymi, z którymi Uczelnia zawarła umowy, i inicjowania nowych porozumień o współpracy, zapewnienie udziału profesorów z zagranicy w prowadzeniu kursów dla studentów Wydziału (co najmniej 4 w ciągu roku). Podejmowane w tym zakresie działania obejmują: monitorowanie sytuacji i wsparcia studentów oraz członków kadry dydaktycznej wyjeżdżających do uczelni zagranicznych jak i studentów oraz nauczycieli akademickich z zagranicy przebywających na Uczelni; sprawdzanie stopnia zadowolenia studentów i kadry uczestniczących w zagranicznych wyjazdach; odpowiednie do uzyskanych opinii modelowanie dalszej współpracy z podmiotami zagranicznymi (np. pod kątem limitów w ramach programu Erasmus+ oraz charakteru i zakresu dalszej współpracy w ramach umów bilateralnych). Ponadto analizuje się dane dotyczące korzystania przez studentów kierunku z programów wymiany międzynarodowej. Do określenia jakości umiędzynarodowienia wykorzystuje się także ankiety studenckie przeprowadzane po zajęciach anglojęzycznych. Płynące z nich wnioski w tym zakresie są wykorzystywane do odpowiedniego korygowania i doskonalenia oferty dydaktycznej. Tak pozyskane dane próbuje się wykorzystać w działaniach służących udoskonaleniu programu studiów, propozycjach nowych kursów prowadzonych w języku angielskim i decyzji o powtórzenie tych, które cieszyły się wśród studentów największym zainteresowaniem. Działania, jakie podejmuje Uczelnia w celu osiągnięcia wysokiego stopnia umiędzynarodowienia, świadczą o stałym i dokładnym monitorowaniu tego procesu.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów oraz kadry. Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

AGH zapewnia systematyczne i kompleksowe wsparcie studentom kulturoznawstwa podczas procesu studiowania. W trakcie zajęć prowadzone są zróżnicowane formy aktywizacji studentów z wykorzystaniem nowych technologii. Wśród tych form znajdują się m.in. burza mózgów, dyskusje, debaty, opracowywanie problemów, referaty czy prezentacje multimedialne przy wykorzystaniu nowych technologii. Na pierwszych zajęciach studenci są zapoznawani z treścią sylabusu oraz są informowani o formie zaliczenia zajęć, ponadto informowani są o krokach, jakie uczelnia podejmuje w zakresie przeciwdziałania wszelkim formom dyskryminacji i przemocy. Studentom przekazywane także zasady reagowania w przypadku zagrożenia lub naruszenia bezpieczeństwa, dyskryminacji i przemocy wobec studentów, jak również pomocy ofiarom. Studenci, którzy są świadkami lub doświadczają sytuacji przedstawionych wyżej, powinni zgłosić ten fakt do opiekuna roku, prodziekana lub bezpośrednio do dziekana. Studenci mogą skorzystać z konsultacji u nauczycieli akademickich podczas wyznaczonych przez nich godzin dyżurów, a także poza nimi, jeśli student wyrazi taką potrzebę.

Zajęcia zdalne są odpowiednio zorganizowane, a w razie wszelkich trudności technicznych, studenci mogą uzyskać pomoc w rozwiązywaniu problemów. Studenci posiadający trudności wynikające z braku odpowiedniej infrastruktury do odbycia zajęć zdalnych mogą liczyć na wsparcie w tym zakresie ze strony Uczelni, która to umożliwi wypożyczenie sprzętu komputerowego lub odbycie zajęć zdalnych w salach komputerowych AGH. Studenci mają możliwość uczestniczenia w pracach Studenckich Kół Naukowych (SKN) oferujących różnorodną tematykę badawczą, jednocześnie ucząc się pracy w zespole nadzorowanym przez doświadczonych nauczycieli akademickich.

Studenci mają również możliwość, dzięki finansowaniu Uczelni, rozwijać swoją wiedzę i umiejętności poprzez uczestnictwo w konferencjach naukowych oraz publikacjach monografii pokonferencyjnych czy artykułów. Nauczyciele akademicki włączają studentów kulturoznawstwa w realizację grantów badawczych. AGH oferuje studentom szkolenia dotyczące kompetencji miękkich i kompetencji społecznych, które prowadzone się m.in. w ramach działalności Centrum Karier, a także Uczelnianej Rady Samorządu Studentów. W przygotowaniu do wyjścia na rynek pracy wspiera studentów Centrum Karier. Oferuje ono wsparcie studentom oraz absolwentom w organizacji praktyk oraz staży, a także pośredniczy w poszukiwaniu pracy. Dwa razy w roku Centrum Karier organizuje targi pracy, umożliwiając tym samym studentom zapoznać się z lokalnym, ale także ogólnopolskim i zagranicznym rynkiem pracy. Pracownicy Centrum Karier organizują spotkania rekrutacyjne dla studentów, a także prowadzą wykłady, warsztaty oraz szkolenia dotyczące rynku pracy. Studenci mają możliwość rozwijania swoich zainteresowań w organizacjach studenckich takich jak: AZS, koła naukowe, Centrum Mediów AGH czy Uczelnianej Radzie Samorządu Studentów. AGH dostosowuje się do potrzeb różnych grup studentów.

Każdy student ma prawo wnioskować o indywidualną organizację studiów (IOS). IOS uwzględnia sytuacje trudne studentów, a także umożliwia studentom wybitnym indywidualny dobór różnych aspektów studiowania. O IOS mogą aplikować studenci, którzy są szczególnie uzdolnieni oraz posiadają wyróżniające wyniki w nauce, biorą udział w zawodach sportowych, studiują na więcej niż jednym kierunku studiów, działają w kolejalnych organach Uczelni, pragną odbyć część studiów na innej Uczelni, posiadają potwierdzone efekty uczenia się, są osobami z niepełnosprawnościami, znajdują się w trudnej sytuacji życiowej, są cudzoziemcami odbywającymi kurs języka polskiego. IOS umożliwia w szczególności indywidualny dobór modułów zajęć, metod i form kształcenia, modyfikację form zaliczeń i egzaminów, modyfikację punktów ECTS, modyfikację harmonogramu zajęć, zmianę terminów egzaminów i zaliczeń. IOS przyznaje Dziekan na wniosek studenta. Dla studentów wybitnych przydzielany jest wówczas opiekun naukowo-dydaktyczny w celu wsparcia studenta w realizacji wysokich wyników w nauce. Studenci z niepełnosprawnościami mogą liczyć na wsparcie Uczelni. Główną jednostką czuwającą nad studentami z niepełnosprawnościami jest biuro ds. osób niepełnosprawnych (BON AGH). Od 2001 roku AGH realizuje program „AGH uczelnią przyjazną wobec osób niepełnosprawnych”. Program ten zakłada kompleksowe podejście władz Uczelni do problemów, z jakimi mogą się spotkać osoby z niepełnosprawnością, w tym także studenci. Oferowana pomoc jest dostosowana do potrzeb studenta. Wśród zadań BON są także: organizacja i popularyzacja szkoleń, kursów i spotkań oraz udział w projektach prozawodowych. Studenci z niepełnosprawnościami mogą liczyć także na wsparcie Zrzeszenia Studentów Niepełnosprawnych, w skład którego wchodzi studenci z niepełnosprawnościami. Celem ZSN jest pomoc studentom I-go roku w adaptacji do nowych warunków życia na Uczelni, zwiększenie świadomości oraz uwrażliwienie społeczności akademickiej na potrzeby studentów z niepełnosprawnościami, a także integracja środowiska akademickiego.

Wspieraniem w ramach mobilności studenckiej dla studentów kulturoznawstwa są: dział współpracy z zagranicą AGH oraz koordynator ds. programu Erasmus+ na WH. Dział współpracy z zagranicą wspiera studentów, informując m.in. o zasadach uczestnictwa w programie, procedurach aplikacji i rozliczenia projektu czy wymaganych dokumentach. Koordynator podobnie jak dział informuje studentów o możliwościach mobilności studenckiej. Dodatkowo koordynator wspiera studentów w procesie rekrutacji do programu. Do dodatkowych zadań koordynatora należy sprawdzenie pod kątem formalnym zgłoszeń studentów, a także pośredniczenie w kontaktach między studentami a działem

współpracy. W trakcie wymiany studenci AGH są monitorowani przez koordynatora, który czuwa nad ich bezpieczeństwem. Ponadto interweniuje on w sytuacjach kryzysowych.

W ofercie AGH znajduje się wsparcie psychologiczne dla społeczności akademickiej. Studenci mogą liczyć na wsparcie psychologiczne w kontekście trudności z emocjami, trudnościami w kontaktach interpersonalnych, sytuacjach kryzysowych, itp. Obecnie wsparcie psychologiczne odbywa się w formie konsultacji zdalnych, a także stacjonarnych, jeśli zajdzie taka potrzeba wśród studentów.

Dla studentów w trudnej przejściowej sytuacji materialnej jest możliwość wnioskowania o bezzwrotną pomoc finansową w postaci zapomogi. W trakcie realizacji zajęć zdalnych studenci mają możliwość ubiegania się o zapomogę na sprzęt elektroniczny. Wszelkie skargi oraz wnioski student ma prawo zgłosić do prodziekana ds. współpracy i studentów. Wszystkie wnioski są rozpatrywane w drodze administracyjnej, tym samym są one przejrzyste. Student ma prawo odwołać się od decyzji prodziekana do prorektora ds. kształcenia. Ponadto na AGH został powołany Rzecznik Praw Studenta, który wspiera studentów w egzekwowaniu ich praw. Rzecznik udziela pomocy pokrzywdzonym oraz przeciwdziała określonym zachowaniom, w tym dyskryminacji. W kwestiach związanych ze wsparciem materialnym, studenci mają prawo odwołać się od negatywnej decyzji do odwoławczej komisji stypendialnej.

Zaprezentowany sposób weryfikacji skarg oraz wniosków zapewnia skuteczność. Głównym mechanizmem zachęcającym studentów do osiągania wyróżniających się wyników w nauce, również osiągnięć naukowych, artystycznych i sportowych jest stypendium rektora, które jest świadczeniem ustawowym. Dodatkowo studenci z wybitnymi osiągnięciami mogą starać się o stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Następną formą wsparcia są stypendia dla wybitnych studentów interesariusze zewnętrzni, w tym gminy, z których pochodzą studenci. Studenci mogą szukać informacji na temat pomocy materialnej w Centrum Spraw Studenckich AGH, dziekanacie, bezpośrednio u władz Wydziału Humanistycznego oraz na stronach internetowych Uczelni, Wydziału i Samorządu Studenckiego. Dodatkowo studenci są informowani o sprawach stypendialnych za pośrednictwem maili poprzez programy Dziekanat XP i USOS.

Kadra wspierająca na Uczelni posiada kompetencje odpowiadające potrzebom studentów, które umożliwiają wszechstronne wsparcie w rozwiązywaniu spraw studenckich w trakcie procesu nauczania i uczenia się. Pracownicy Centrum Karier posiadają kwalifikacje m.in. z doradztwa zawodowego, rozwoju kariery czy coachingu, dzięki czemu mogą odpowiednio pomóc studentom wchodzącym na rynek pracy. Na stronie internetowej Centrum Karier student może pozyskać dane kontaktowe do pracowników Centrum. Pracownicy Centrum są dostępni dla interesariuszy od poniedziałku do piątku od 7.30 do 15.30. Pracownicy Zespołu Organizacji Kształcenia oferują wsparcie studentom w sprawach związanych z tokiem studiów procesem studiowania, w tym m.in. przedłużeniem ważności legitymacji studenckiej, otrzymaniem zaświadczenia o statusie studenta, pomagają w złożeniu wszelkich wniosków oraz podań dotyczących toku studiów. Godziny otwarcia dziekanatu są dostępne na stronie internetowej Zespołu Organizacji Kształcenia WH.

Władze dziekańskie posiadają wyznaczone godziny dyżurów przeznaczone dla studentów. Dodatkowo wraz z opiekunem roku władze zachęcają studentów do wnioskowania o stypendia dla studentów wybitnych. Studenci otrzymują wsparcie od władz w sprawach dotyczących toku studiów czy organizacyjnych. Regularne spotkania umożliwiają rozwiązywanie problemów studenckich na bieżąco,

a także pozwalają na poznanie perspektywy studenckiej na aspekty związane z procesem studiowania. Opiekę nad poszczególnymi rocznikami studentów kulturoznawstwa sprawuje opiekun roku. Do ich zadań należy wsparcie studentów w zakresie spraw dydaktycznych, naukowych i organizacyjnych. W trakcie realizacji praktyk studentów wspiera opiekun praktyk. Opiekun praktyk zapoznaje studentów z procedurami związanymi z odbyciem praktyk, wskazuje charakterystykę miejsc, gdzie mogą oni odbyć praktyki, wspiera ich w trakcie ich realizacji, a także pomaga w rozwiązywaniu sytuacji trudnych. Samorząd Studencki ma wpływ na jakość kształcenia, pomoc materialną oraz na organizację Uczelni, zwłaszcza w okresie pandemii SARS-CoV-2. Samorząd otrzymuje ze strony Władz AGH wsparcie merytoryczne, a także organizacyjne.

Wsparcie finansowe jest dostosowane do potrzeb Samorządu. Przedstawiciele Samorządu zasiadają w gremiach Uczelni. Samorząd opiniuje i współtworzy dokumenty związane z pomocą materialną, ale także z jakością kształcenia, takich jak: regulamin studiów, programy studiów, wnioski o nowe kierunki. Dodatkowo przedstawiciele studentów zajmują miejsce w Komisji Stypendialnej, a także w odwoławczej komisji stypendialnej. Samorząd Studencki posiada własne pomieszczenie do pracy. Studenci AGH w trakcie studiowania mogą brać udział w ewaluacji funkcjonowania Uczelni. Uczelnia przy współpracy z przedstawicielami studenckimi analizuje wyniki ankiet.

Przedstawiciele studentów w organach samorządowych mają możliwość aktywnie uczestniczyć w monitorowaniu systemu wsparcia studentów poprzez udział w ankietyzacji. Wnioski z ankiet ewaluacyjnych dotyczących nauczycieli akademickich oraz infrastruktury przedstawiane są studentom, którzy w porozumieniu z władzami Wydziału proponują odpowiednie działania, jakie podjąć należy, aby sytuacje lub przeciwności zgłaszane przez studentów nie miały więcej miejsca. Dzięki cyklicznym spotkaniom z prodziekanem ds. studenckich możliwości do zgłoszenia niesprawności lub uchybień są według samych studentów wystarczające.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest prowadzone systematycznie, ma charakter stały i kompleksowy oraz przybiera zróżnicowane formy, wykorzystuje w tym celu współczesną technologię, prowadzone jest adekwatnie do celów kształcenia i potrzeb wynikających z realizacji programu studiów oraz osiągania przez studentów efektów uczenia się. Uczelnia w swoich działaniach uwzględnia w szczególności zróżnicowane formy merytorycznego, materialnego i organizacyjnego wsparcia studentów w zakresie przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej. AGH przygotowuje studentów do wejścia na rynek pracy.

Dzięki współpracy z lokalnymi przedsiębiorcami oraz władzami samorządowymi Uczelnia zapewnia systemowe wsparcie dla studentów wybitnych, poprzez stypendia oraz różnorodne formy nagród. Wsparcie dostosowane jest do potrzeb różnych grup studentów oraz potrzeb indywidualnych, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością. Uczelnia w sposób gruntowny zadbała o wsparcie studentów ze szczególnymi potrzebami. System opieki i wsparcia jest kompleksowy, odnoszący się do

wszystkich istotnych z perspektywy studenta płaszczyzn. Studenci mają możliwość osobistych konsultacji z nauczycielami akademickimi i innymi osobami prowadzącymi zajęcia w siedzibie Uczelni.

Studenci są świadomymi uczestnikami procesu kształcenia, włączają się w proces zapewniania, jakości kształcenia. Obsługa administracyjna jest dostępna w dogodny dla studentów sposób. Do potrzeb studentów podchodzi się indywidualnie, zachowując określone procedury. Studenci mają zapewniony stały dostęp do niezbędnego w procesie kształcenia sprzętu. Uczelnia wspiera materialnie i pozamaterialnie samorząd i organizacje studenckie.

Na AGH stosowane są uczelniane, materialne i pozamaterialne, instrumenty oddziaływania na studentów kierunku, mające na celu motywowanie ich do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania oraz uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów. Informacja o studiach jest dostępna publicznie dla jak najszerszego grona odbiorców, w sposób gwarantujący łatwość zapoznania się z nią, bez ograniczeń związanych z miejscem, czasem, używanym przez odbiorców sprzętem i oprogramowaniem. Wydział Humanistyczny, podobnie jak i cała Uczelnia, dba o dostęp do najważniejszych informacji na stronach internetowych oraz wszystkich innych możliwych kanałach medialnych. Wydział Humanistyczny wyróżnia dbałość o spójną identyfikację wizualną i dostosowane do wymogów XXI wieku działania, w których wykorzystuje się zaplecze technologiczne Akademii Górniczo-Hutniczej. Prowadzone są także kanały komunikacyjne w mediach społecznościowych: Facebooku i Twitterze, a docelowo również i Instagramie. W strategię informacyjną Wydziału Humanistycznego wpisane są również działania oddolne, realizowane przez doktorantów i studentów. Pierwszym i nadrzędnym projektem stała się odświeżona i rozwijana obecnie wizytówka internetowa, skierowana przede wszystkim do kandydatów oraz studentów – i z tego też względu koncentrująca się na dostarczaniu im wszechstronnych informacji ważnych z tego punktu widzenia.

Wszystkie niezbędne dla studentów informacje zostały zebrane w sekcji „Studenci”. Zakładka „Zaczynam studia”, aktywna od września do końca października, zawiera najważniejsze informacje i wskazówki dla osób, które podejmują studia na WEiP. W zakładce „AGH dla Ciebie” na uczelnianej stronie dedykowanej kandydatom na studia znajdują się między innymi linki do następujących podstron: „Poznaj AGH”, „Studia w Krakowie”, „Kampus AGH”, „Perspektywa dobrej pracy”, „Uczelnia bez barier”. Na stronie Wydziału dostępne są wzory podań i dokumentów, harmonogram roku akademickiego, regulamin studiów i inne akty prawne związane z dydaktyką, informacje o procesie dyplomowania, a także informacje o sprawach socjalno-bytowych. Na stronie internetowej Uczelni (w ramach Biuletynu Informacji Publicznej - BIP) dostępne są także inne regulaminy i dokumenty do pobrania związane z całym procesem rekrutacji i studiowania.

Jakość informacji o studiach podlega systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących. Prowadzone jest monitorowanie aktualności, rzetelności, zrozumiałości, kompleksowości informacji o studiach oraz jej zgodności z potrzebami różnych grup odbiorców, np. w zakresie oczekiwanej przez odbiorców szczegółowości informacji lub sposobu jej prezentacji, a wyniki monitorowania są wykorzystywane do doskonalenia dostępności i jakości informacji o studiach. Wszystkie wymienione działania Wydziału Humanistycznego były na bieżąco monitorowane i audytowane przez grupy kandydatów i studentów. Konsultacje dotyczące funkcjonowania strony internetowej prowadzone są zarówno w wersji anonimowej ankiety, której wyniki omawiane są również ze studentami, ale wszelkie uwagi zgłaszać można również do administratorów strony.

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	TAK
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	TAK
3.	Zasady rekrutacji	TAK
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	TAK
5.	Zasady uznawania efektów uczenia się uzyskanych w szkolnictwie wyższym	TAK
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	TAK
7.	Aktualne programy studiów	TAK
8.	Sylabusy	TAK
9.	Kompletność sylabusów	TAK
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	TAK
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	TAK

12.	Erasmus	TAK
13.	Most	TAK
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	TAK
15.	Harmonogram zajęć	TAK
16.	Regulamin studiów	TAK
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	TAK
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	TAK
19.	Biuro Karier	TAK
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	TAK
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	TAK

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Ogólne oraz szczegółowe informacje o studiach na kierunku kulturoznawstwo prowadzonym na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie są łatwo dostępne publicznie w trybie asynchronicznym, za pośrednictwem kilku działających online stron internetowych, z wieloma zakładkami. Wszystkie osoby zainteresowane, w tym z niepełnosprawnościami mogą pozyskać z Internetu wymagane informacje. Publiczne informacje, są aktualizowane, starannie i kompleksowo opracowane, obejmują w szczególności: warunki i harmonogram rekrutacji, program studiów, listy efektów uczenia się dla obu poziomów, opisy warunków studiowania, realizacji procesu nauczania i uczenia się oraz metod wspierania studentów (zwłaszcza w okresie pandemii), zasad weryfikacji i oceniania stopnia osiągnięcia przez studiujących założonych efektów uczenia się, w tym uznawania efektów uczenia się uzyskanych w systemie szkolnictwa wyższego, opis procesu dyplomowania i tytułów zawodowych absolwentów. Akademia i Wydział opracowały i wdrożyły spójny, efektywnie działający system monitorowania dostępności i jakości informacji publicznych o studiach. Zajmują się tym, we współpracy z interesariuszami wewnętrznymi i zewnętrznymi, zespoły uczelniane i wydziałowe, określony jest zakres obowiązków i odpowiedzialności osób powołanych do okresowych przeglądów, wprowadzania nowych i uaktualniania dotychczasowych treści, zamieszczanych na stronach internetowych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

W Jednostce został wyznaczony zespół osób sprawujący nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów, określone zostały w sposób przejrzysty kompetencje i zakres odpowiedzialności tego zespołu, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności odnośnie do ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. Zgodnie ze statutem Uczelni odpowiedzialność za wdrażanie rozwiązań projakościowych na poziomie wydziału spoczywa na wydziałowym zespole ds. jakości kształcenia, a na poziomie Uczelni – uczelnianym zespole ds. jakości kształcenia.

Do zespołu wydziałowego zgłaszane są wszelkie zmiany programowe, zarówno od studentów, jak i pracowników, poprzez ich przedstawicieli zasiadających w tym zespole. Zmiany programowe w dalszej kolejności opiniuje komisja ds. kształcenia, która przekazuje do zaopiniowania Samorządowi, a potem senatowi Uczelni. W Jednostce zatwierdzanie, zmiany oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest więc w sposób formalny, w oparciu o oficjalnie przyjęte procedury. Proces doskonalenia programów studiów, oprócz potrzeb interesariuszy, przewiduje jeszcze dwie ścieżki postępowania. Pierwsza z nich wynika z obowiązku dostosowania programów do zmieniających się ram formalno-prawnych (ministerialnych, uczelnianych), a druga ścieżka wiąże się ze zmianami programowymi pod kątem zakładanych efektów uczenia się, aktualności wiedzy teoretycznej, metod i praktyk badawczych, jak też zgodności z oczekiwaniami otoczenia społeczno-gospodarczego. Doskonalenie programów koordynowane jest na poziomie Wydziału przez komisję ds. jakości kształcenia, a prowadzone na kierunku przez zespół powołany przez kierownika katedry. Zespół projektuje zmiany programowe w oparciu o dane pozyskane dzięki różnorodnym narzędziom i procedurom, takim jak ewaluacja zajęć, hospitacja zajęć, weryfikacja rozkładu ocen końcowych, sylabusów, przeglądu prac zaliczeniowych i dyplomowych, jak również pozyskanych metodami diagnozowania oczekiwań rynku pracy, kandydatów i otoczenia społecznego (wywiady indywidualne, grupowe, ankiety), a także na rozwiązaniach pozwalających śledzić losy absolwentów. Inicjatorami doskonalenia programów mogą być również wykładowcy i studenci, z którymi koordynator kierunku regularnie się spotyka. W projektowaniu studiów uwzględniane są innowacje dydaktyczne, osiągnięcia nowoczesnej dydaktyki akademickiej, współczesna technologia

informacyjno-komunikacyjna, w tym narzędzia i techniki kształcenia na odległość, o czym świadczą m.in. sylabusy przedmiotów, w których uwzględniono tryb zajęć stacjonarnych i zdalnych. Na AGH powołano ogólnouczelniane i wydziałowe zespoły, których zadaniem jest koordynowanie i kontrolowanie sposobu realizacji efektów uczenia się, wsparcie technologiczne i metodyczne dydaktyków przechodzących na tryb zdalny, wypracowano rozwiązania umożliwiające przeprowadzenie sesji egzaminacyjnej, a także egzaminów dyplomowych przy zachowaniu obowiązujących standardów i norm prawnych. W prace zaangażowany był również Samorząd Studentów. Wiele innowacyjnych rozwiązań zyskało uznanie interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych.

Określeniem zasad pracy zdalnej (przebieg, monitoring, ewaluacja) zajęł się powołany zespół ds. nauczania zdalnego, który przygotował pakiet instrukcji objaśniających obsługę narzędzi do prowadzenia zajęć oraz weryfikacji efektów uczenia się w trybie online. Specjaliści zespołu prowadzą szkolenia synchroniczne dla nowych wykładowców. Szeroką działalność edukacyjną prowadzi również Centrum, w ramach którego badacze i dydaktycy szkolą się i innych w zakresie posługiwania się nowymi technologiami.

Przyjęcie na studia odbywa się w oparciu o formalnie przyjęte warunki i kryteria kwalifikacji kandydatów. Przeprowadzana jest również systematyczna ocena programu studiów obejmująca co najmniej efekty uczenia się oraz wnioski z analizy ich zgodności z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego, system ECTS, treści programowe, metody kształcenia, w tym metody kształcenia z wykorzystaniem metod o technik kształcenia na odległość, wyniki monitoringu losów zawodowych absolwentów. Warte podkreślenia jest innowacyjne rozwiązanie przyjęte na Uczelni, a dotyczące monitorowania postępów w nauce. Weryfikacja prawidłowości oceniania oraz adekwatność doboru form oraz poziomu trudności metod weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się odbywa się przez okresowy przegląd prac cząstkowych i dyplomowych, wyniki ocen i odsetek osób zdających egzaminy oraz uzyskujących zaliczenia.

Jak była o tym mowa, zmiany programowe odbywają się na podstawie systematycznej oceny programu studiów, opartej o wyniki analizy miarodajnych oraz wiarygodnych danych i informacji, których zakres i źródła powstawania są trafnie dobrane do celów i zakresu oceny, obejmujących co najmniej kluczowe wskaźniki ilościowe postępów oraz niepowodzeń studentów w uczeniu się i osiąganiu efektów uczenia się, prace etapowe, dyplomowe oraz egzaminy dyplomowe, informacje zwrotne od studentów dotyczące satysfakcji z programu studiów, warunków studiowania oraz wsparcia w procesie uczenia się, informacje zwrotne od nauczycieli akademickich i pracodawców, informacje dotyczące ścieżek kariery absolwentów. W systematycznej ocenie programu studiów biorą udział interesariusze wewnętrzni (kadra prowadząca kształcenie, studenci) oraz interesariusze zewnętrzni (pracodawcy, absolwenci kierunku), także w warunkach ich nieobecności na Uczelni spowodowanej czasowym ograniczeniem jej funkcjonowania, zaś wnioski z systematycznej oceny programu studiów są wykorzystywane do ustawicznego doskonalenia tego programu, jak również w planowaniu strategicznym w zakresie korzystania z kształcenia z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość, najnowszych osiągnięć dydaktycznych oraz nowoczesnej technologii edukacyjnej. Również dobór metod podlega okresowej weryfikacji przez wydziałową komisję ds. jakości kształcenia.

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym wewnętrznym ocenom jakości kształcenia, a ich wyniki są dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości. Osoby z zewnątrz mają dostęp do tego typu danych, co ważne, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia dostępu do informacji publicznych. Wyznaczony został zespół osób sprawujących nadzór merytoryczny, organizacyjny i administracyjny nad kierunkiem studiów, określone zostały w sposób przejrzysty kompetencje i zakres odpowiedzialności tego zespołu, w tym kompetencje i zakres odpowiedzialności w zakresie ewaluacji oraz doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. Działania na rzecz jakości kształcenia mają charakter kontrolny oraz wspierający, służąc weryfikacji jakości prowadzonej dydaktyki, popularyzowaniu dobrych praktyk i dbaniu o rozwój kompetencyjny kadry dydaktycznej. Działania projakościowe na poziomie wydziału koordynuje Komisja ds. jakości kształcenia, która dokonuje analizy i weryfikacji jakości kształcenia na kierunkach prowadzonych przez wydział oraz zajmuje się projektowaniem i rekomendowaniem rozwiązań organizacyjnych i programowych, mających na celu podnoszenie tejże jakości. Do zadań komisji określonych w jej regulaminie należy monitorowanie działania procedur zgodnych z ogólnouczelnianym systemem zapewniania jakości kształcenia, analizowanie skuteczności narzędzi i strategii służących zapewnianiu jakości kształcenia, monitorowanie procesu tworzenia i publikowania sylabusów uwzględniające zarówno terminowość ich publikacji, jak i poprawność formalną oraz jakość merytoryczną, doskonalenie zasad oraz sposobu organizacji praktyk zawodowych oraz zasad ich rozliczania. Komisja dokonuje regularnej oceny jakości kształcenia poprzez: analizę wyników ankiet ewaluacyjnych zajęć, raportów z hospitacji, weryfikację rozkładu ocen końcowych, przegląd sylabusów, prac zaliczeniowych i dyplomowych, jak też analizę raportów satysfakcji studiowania przez studentów, a przygotowywanych przez Samorząd Studencki. Warte podkreślenia jest również rozwiązanie dotyczące monitorowania postępów w nauce. Regularnie prodziekani ds. kształcenia i ds. studenckich monitorują postępy studentów na podstawie danych pozyskanych z dziekanatu i systemu USOS, a wyniki, zwłaszcza wszelkie niepokojące odstępstwa od normy, jak np. zbyt duży odsetek niskich ocen bądź osób niezdających egzaminów, są omawiane na corocznym spotkaniu kolegium dziekańskiego.

Jakość kształcenia na kierunku nie jest poddawana cyklicznej zewnętrznej ocenie – poza oceną PKA, ale wyniki tej oceny są wykorzystywane w doskonaleniu jakości kształcenia na tym kierunku, czego dowodzą zmiany wprowadzone przez jednostkę w związku z zaleceniami z 2016 roku, m.in. dotyczącymi dostosowania programu studiów i efektów uczenia się, rezygnując z komponentu z dziedziny nauk społecznych.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia. Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Brak

Zalecenia

Brak

5. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Zalecenie

Prace dostosowawcze prowadzące do konsekwentnego zachowania zadeklarowanego obszaru nauk humanistycznych, albo zmiana odniesienia efektów kształcenia do 2 obszarów nauk. Stworzenie możliwości dokonywania wyboru specjalności.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Wprowadzono stosowne zmiany, studenci mają możliwość wyboru specjalności.

Zalecenie

Praca nad realnym przyporządkowaniem ocenianego kierunku studiów do obszaru kształcenia.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Wprowadzono stosowne zmiany.

Zalecenie

Prace dostosowawcze prowadzące do urzeczywistnienia relacji między efektami kształcenia zakładanymi dla ocenianego kierunku studiów a efektami kształcenia dla obszaru(ów) kształcenia, poziomu i profilu ogólnoakademickiego, do którego(rych) kierunek ten został(nie) przyporządkowany.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Wprowadzono stosowne zmiany.

Zalecenie

Dostosowanie treści programowych na ocenianym kierunku do zakładanych efektów kształcenia.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Treści programowe są dostosowane do zakładanych efektów uczenia się.

Zalecenie

Kontynuacja prac nad standaryzacją punktacji ECTS.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Punkty ECTS oszacowano prawidłowo.

Zalecenie

Opracowanie specjalności dla I stopnia studiów; urealnienie elastyczności w doborze modułów kształcenia.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Na I stopniu studiów nie wprowadzono specjalności. Jednakże zapewniona studentom możliwość wyboru zajęć umożliwia indywidualne kształtowanie ścieżki rozwoju.

Zalecenie

Należy dążyć do ścisłego powiązania badań i publikacji kadry z dyscypliną kulturoznawstwo, aby dorobek pracowników kulturoznawstwa w większym stopniu budował kulturoznawczą tożsamość kierunku.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Badania i publikacje są powiązane z dyscypliną, do której kierunek jest przyporządkowany.

Zalecenie

Należy uzgodnić obszary kształcenia, w których osadzony jest kierunek, z założonymi dla niego efektami kształcenia.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Wprowadzono stosowne zmiany.

Zalecenie

Należy zwrócić uwagę na właściwy, zgodny z potwierdzonymi dorobkiem i kompetencjami merytorycznymi nauczycieli akademickich, przydział zajęć.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Przydział zajęć jest prawidłowy.

Zalecenie

Należy prowadzić politykę kadrową umożliwiającą zbudowanie kadry naukowo-dydaktycznej o kompetencjach w zakresie kulturoznawstwa potwierdzonych dorobkiem i realizowanymi badaniami naukowymi; należałoby rozważyć przekształcenie studiów na ocenianym kierunku w studia dwuobszarowe zgodnie z efektami kształcenia, które wyraźnie wskazują, że to „kulturoznawstwo” ewoluuje w stronę medioznawstwa. Oznacza to w konsekwencji zatrudnienie i włączenie do minimum kadrowego większej liczby nauczycieli akademickich o kompetencjach z zakresu takich dyscyplin nauk społecznych, jak nauki o poznaniu i komunikacji oraz nauki o mediach.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Polityka kadrowa jest prowadzona w sposób właściwy.

Zalecenie

Należy tak zorganizować badania prowadzone przez kadrę kierunku, by były one ściślej związane z problematyką kulturoznawstwa.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Prowadzone badania naukowe są powiązane z problematyką kulturoznawstwa.

Zalecenie

Jakkolwiek infrastruktura spełnia warunki dla prowadzenia działalności dydaktycznej i naukowej oraz pozwala na realizację programu kształcenia, to jednak unowocześnienie bazy oraz poprawa jej estetyki z pewnością podniosłyby atrakcyjność kierunku.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Baza dydaktyczna przeznaczona dla kierunku jest właściwa i umożliwia osiągnięcie przez studentów wszystkich efektów uczenia się.

Zalecenie

Należałoby zbadać poprawność i skuteczność działania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości kształcenia, który nie był w stanie zdiagnozować istniejących problemów;

-chodzi głównie o uwzględnienie w procedurze ocenę koncepcji kształcenia, programu, a także profilu kadry akademickiej w zakresie sugerowanym przez Zespół Oceniający;

-sugeruje się rozważenie możliwości systemowego przekazywania studentom wyników ankiet oraz informowania ich o następnie podejmowanych działaniach pro jakościowych.

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Wewnętrzny system zapewniania jakości kształcenia został udoskonalony i obecnie działa w sposób prawidłowy.

Przewodnicząca zespołu oceniającego

dr hab. Violetta Wróblewska

6. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 226).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861, z późn. zm.);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).
7. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty uchwałą nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
8. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej, z późn. zm.

Załącznik nr 6. Oświadczenia przewodniczącego i pozostałych członków zespołu oceniającego

Oświadczenie

Niniejszym oświadczam, iż nie pozostaję w żadnych zależnościach natury organizacyjnej, prawnej lub osobistej z jednostką prowadzącą oceniany kierunek, które mogłyby wzbudzić wątpliwości co do bezstronności formułowanych opinii i ocen w odniesieniu do ocenianego kierunku. Ponadto oświadczam, iż znane mi są przepisy Kodeksu Etyki, w zakresie wykonywanych zadań na rzecz Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

.....

(data, podpis)

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiają studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów,

w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczanego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych

wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna

www.pka.edu.pl